

แผนการจัดการเรียนรู้

มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัส 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry)

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2565

ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จัดทำโดย

รักพงษ์ ขอลือ

บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัส 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชั่วโมง/สัปดาห์

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2565 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์รายวิชาเพื่อให้

1. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักการดำเนินงานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ
2. วิเคราะห์ผลกระทบ สถานการณ์ และแนวโน้มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ
3. มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวในฐานะเจ้าของประเทศ

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการดำเนินงานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ
2. จำแนกรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยว
3. วิเคราะห์ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและองค์ประกอบของอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยว

4. วิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยว บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน สถานการณ์แนวโน้มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้และสมรรถนะรายวิชา

รหัส 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชั่วโมง/สัปดาห์

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2565 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สมรรถนะรายวิชา
1	ความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว	1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการดำเนินงานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ
2	ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2. จำแนกรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยว 3. วิเคราะห์ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ	4. วิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4	นักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	5. นำเสนอหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงาน
5	ทรัพยากรการท่องเที่ยว	6. นำนโยบายสถานศึกษา 3D ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
6	การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	7. แสดงพฤติกรรมตรงต่อเวลา การมีวินัย
7	ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และการทำงานเป็นทีม
8	จิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	
9	การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	
10	เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	
11	บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	
12	นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน	
13	แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	

ตารางวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา

รหัส 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชั่วโมง/สัปดาห์

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2565 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

พฤติกรรม ชื่อบท	พุทธิพิสัย (60%)						ทักษะพิสัย (20%)	จิตพิสัย (20%)	รวม	ลำดับความสำคัญ	จำนวนชั่วโมง
	ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมิน					
บทที่ 1 ความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว	2	2	1	-	-	-	2	2	9	1	8
บทที่ 2 ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	2	1	-	-	-	2	2	9	1	8
บทที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ	2	2	-	-	-	-	2	2	8	2	4
บทที่ 4 นักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	2	2	1	-	-	-	2	2	9	1	8
บทที่ 5 ทรัพยากรการท่องเที่ยว	2	2	1	-	-	-	2	2	9	1	8
บทที่ 6 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	2	2	1	-	-	-	2	2	9	1	4
บทที่ 7 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	2	-	-	-	-	2	2	8	2	4
บทที่ 8 จิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	2	1	-	-	-	1	1	7	3	4
บทที่ 9 การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	2	1	-	-	-	1	1	7	3	4
บทที่ 10 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	2	1	-	-	-	1	1	7	3	4
บทที่ 11 บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	2	-	-	-	-	1	1	6	4	4
บทที่ 12 นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน	2	2	-	-	-	-	1	1	6	4	4
บทที่ 13 แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	2	-	-	-	-	1	1	6	4	4
รวม	26	26	8	-	-	-	20	20	100	-	68
ลำดับความสำคัญ	1	2	4	-	-	-	3	3	-	-	-

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 1-2 บทที่ 1 ชื่อหน่วย ความหมาย

ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การท่องเที่ยว คือการดำเนินกิจกรรมบริการด้านการนำเที่ยว เช่น บริการด้านการเดินทาง บริการด้านอาหารและการพักผ่อน และบริการด้านการนำเที่ยว ซึ่งดำเนินการโดยหวังผลกำไร ที่ต้องอาศัยแรงงานและการลงทุนสูง โดยใช้เทคนิควิชาการเฉพาะ มีการวางแผน การจัดองค์การ และการตลาด ครอบคลุมธุรกิจหลายประเภท ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงและโดยอ้อม

สมรรถนะประจำหน่วย

- แสดงความรู้เกี่ยวกับความหมายของการท่องเที่ยว
- แสดงความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการท่องเที่ยว
- แสดงความรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการการท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายความหมายการท่องเที่ยว
- อธิบายความสำคัญของการท่องเที่ยว
- บอกวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว
- บอกวิวัฒนาการการท่องเที่ยวในระดับสากล
- บอกวิวัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายความหมายการท่องเที่ยวได้
- อธิบายความสำคัญของการท่องเที่ยวได้
- บอกวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวได้
- บอกวิวัฒนาการการท่องเที่ยวในระดับสากลได้
- บอกวิวัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายการทอ่งเทียว
2. ความสำคัญของการทอ่งเทียว
3. วัตถุประสงค์ของการทอ่งเทียว
4. วิวัฒนาการการทอ่งเทียวในระดับสากล
5. วิวัฒนาการทอ่งเทียวในประเทศไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 1 ชั่วโมงที่ 1-4

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 1 ความหมาย ความสำคัญ และ
วิวัฒนาการการทอ่งเทียว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องความหมายการทอ่งเทียว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องความสำคัญของการทอ่งเทียว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องวัตถุประสงค์ของการทอ่งเทียว
- 2.4 ให้นักเรียนช่วยกันบอกวัตถุประสงค์ของการทอ่งเทียวของนักเรียน ผู้สอนคอย
สังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความ
คิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปความหมายการทอ่งเทียว ความสำคัญของการทอ่งเทียว และ
วัตถุประสงค์ของการทอ่งเทียว

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

สอนครั้งที่ 2 ชั่วโมงที่ 5-8

1. ขั้นนำ

1.1 ผู้สอนพูดคุยสถานการณ์ของการทอ่งเทียวในปัจจุบัน

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องวิวัฒนาการการทอ่งเทียวในระดับสากล
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องวิวัฒนาการทอ่งเทียวในประเทศไทย

2.3 ให้นักเรียนช่วยกันบอกวิวัฒนาการการท่องเที่ยวในประเทศไทย ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปวิวัฒนาการการท่องเที่ยวในระดับสากล และวิวัฒนาการการท่องเที่ยวในประเทศไทย

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 1

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 1

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์ความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว ตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 1 ความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา...30700-1001 วิชา.....อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ...(Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 1 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และ
วิวัฒนาการการท่องเที่ยว.....เวลา 8 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 3-4 บทที่ 2 ชื่อหน่วย ความหมาย

องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 8 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมแห่งความหวัง ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย มากเป็นอันดับต้น ๆ และมีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อันส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศดีขึ้น การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแม้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการลงทุนและสร้างรายได้เข้าประเทศ แต่ก็ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต ของสถานที่นั้น ๆ หากไม่มีการจัดการที่ดีพอ

สมรรถนะประจำหน่วย

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับความหมายอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. แสดงความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. แสดงความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. อธิบายความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. บอกลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. อธิบายความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. แยกแยะองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. แยกแยะประเภทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
6. บอกองค์การที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
7. บอกระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
2. บอกลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
3. อธิบายความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
4. แยกแยะองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้

5. แยกแยะประเภทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
6. บอกองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้
7. บอกระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยวได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. ลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. ประเภทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
6. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
7. ระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยว

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 3 ชั่วโมงที่ 9-12

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 2 ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.4 ให้ความรู้เรื่ององค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.5 ให้นักเรียนช่วยกันบอกองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

สอนครั้งที่ 4 ชั่วโมงที่ 13-16

1. ขั้นนำ

1.1 ครูผู้สอนพูดถึงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปัจจุบัน

2. ขั้นสอน

2.1 ให้ความรู้เรื่องประเภทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.2 ให้ความรู้เรื่ององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2.3 ให้ความรู้เรื่องระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยว

2.4 ให้นักเรียนช่วยกันบอกระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยว

ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปประเภทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยว

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 2

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 2

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการเพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย
 - ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย
 - ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์
3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด
 - ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 2 ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 2 เรื่อง ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 8 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 5 บทที่ 3 ชื่อหน่วย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

อุปสงค์การท่องเที่ยวเป็นตัวผลักดันสำคัญที่ทำให้เกิดการซื้อขายสินค้าทั่วไป และสินค้าการท่องเที่ยวอย่างอื่น ๆ โดยเฉพาะธุรกิจย่อยที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม บริษัทนำเที่ยว สายการบิน ช่วยเพิ่มการสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว และทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีการขยายตัวมากขึ้น

สมรรถนะประจำหน่วย

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว
2. อธิบายอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว
3. ระบุปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน
4. อธิบายแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวและไม่เดินทางท่องเที่ยว
5. อธิบายปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยว
6. บอกปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสมัยใหม่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวได้
2. อธิบายอุปสงค์ทางการท่องเที่ยวได้
3. ระบุปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกันได้
4. อธิบายแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวและไม่เดินทางท่องเที่ยวได้
5. อธิบายปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยวได้
6. บอกปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสมัยใหม่ได้

สาระการเรียนรู้

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว
2. อุปสงค์ทางการท่องเที่ยว
3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวและไม่เดินทางท่องเที่ยว
5. ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยว
6. ปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสมัยใหม่

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 5 ชั่วโมงที่ 17-20

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน
- 2.4 ให้ความรู้เรื่องแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวและไม่เดินทางท่องเที่ยว
- 2.5 ให้ความรู้เรื่องปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยว
- 2.6 ให้ความรู้เรื่องปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสมัยใหม่
- 2.7 ให้นักเรียนช่วยกันบอกปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสมัยใหม่ ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว อุปสงค์ทางการท่องเที่ยว ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวและไม่เดินทางท่องเที่ยว ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยว และหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสมัยใหม่

- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน
- 3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 3
- 3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 3

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ

2. ผลการทำแบบฝึกหัด

3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด

3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา...30700-1001 วิชา...อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ... (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน...3...หน่วยกิต...4...ชม./สป...บทที่ 3...เรื่อง...ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ...เวลา...4...ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 6-7 บทที่ 4 ชื่อหน่วย นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว เวลา 8 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ภาคท่องเที่ยว เป็นหนึ่งในเครื่องยนต์สำคัญและมีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย จากข้อมูลในปี 2562 ภาคท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศรวมทั้งหมดเป็นมูลค่าสูงถึง 3 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 20% ต่อ GDP โดยรายได้นี้มาจากทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นมูลค่า 1 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็น 1 ใน 3 ของรายได้ทั้งหมด และมูลค่าอีก 2 ล้านล้านบาท หรือ 2 ใน 3 ของรายได้ทั้งหมดมาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งสิ้นเกือบ 40 ล้านคน ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

สมรรถนะประจำหน่วย

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว
2. แสดงความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. อธิบายความหมายของนักท่องเที่ยว
2. แยกแยะประเภทของนักท่องเที่ยว
3. ระบุองค์ประกอบความต้องการของท่องเที่ยว
4. อธิบายรูปแบบของการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทางและถิ่นพำนักของนักท่องเที่ยว
5. อธิบายรูปแบบของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง
6. อธิบายรูปแบบการเที่ยวตามวัตถุประสงค์การจัดการเดินทาง
7. บอกลักษณะของนักท่องเที่ยวที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายของนักท่องเที่ยวได้
2. แยกแยะประเภทของนักท่องเที่ยวได้
3. ระบุองค์ประกอบความต้องการของท่องเที่ยวได้

4. อธิบายรูปแบบของการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทางและถิ่นพำนักของนักท่องเที่ยวได้
5. อธิบายรูปแบบของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทางได้
6. อธิบายรูปแบบการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์การจัดการเดินทางได้
7. บอกลักษณะของนักท่องเที่ยวที่ดีได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของนักท่องเที่ยว
2. ประเภทของนักท่องเที่ยว
3. องค์ประกอบความต้องการของท่องเที่ยว
4. รูปแบบของการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทางและถิ่นพำนักของนักท่องเที่ยว
5. รูปแบบของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง
6. รูปแบบการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์การจัดการเดินทาง
7. นักท่องเที่ยวที่ดี

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 6 ชั่วโมงที่ 21-24

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 4 นักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องความหมายของนักท่องเที่ยว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องประเภทของนักท่องเที่ยว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่ององค์ประกอบความต้องการของนักท่องเที่ยว
- 2.4 ให้นักเรียนช่วยกันบอกองค์ประกอบความต้องการของนักท่องเที่ยว ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปความหมายของนักท่องเที่ยว ประเภทของนักท่องเที่ยว และองค์ประกอบความต้องการของท่องเที่ยว
- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

สอนครั้งที่ 7 ชั่วโมงที่ 25-28

1. ขั้นนำ

1.1 ผู้สอนพูดถึงสถานการณ์ของนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน

2. ขั้นสอน

2.1 ให้ความรู้เรื่องรูปแบบของการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทางและถิ่นพำนักของนักท่องเที่ยว

2.2 ให้ความรู้เรื่องรูปแบบของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

2.3 ให้ความรู้เรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์การจัดการเดินทาง

2.4 ให้ความรู้เรื่องนักท่องเที่ยวที่ดี

2.5 ให้นักเรียนช่วยกันบอกนักท่องเที่ยวที่ดี ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปรูปแบบของการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทางและถิ่นพำนักของนักท่องเที่ยว รูปแบบของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง รูปแบบการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์การจัดการเดินทาง และนักท่องเที่ยวที่ดี

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 4

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 4

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงนักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องนักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

5. เจื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงนักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 4 นักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา...30700-1001 วิชา...อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ... (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน...3...หน่วยกิต...4...ชม./สป...บทที่ 4 เรื่อง...นักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว...เวลา...8...ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 8-9 บทที่ 5 ชื่อหน่วย ทรัพยากรการท่องเที่ยว
เวลา 8 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางยังสถานที่ต่าง ๆ ทำให้ท้องถิ่นที่มีผู้เดินทางไปท่องเที่ยวได้รับผลกระทบทางบวกและทางลบหลายประการนั้น นับได้ว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญมากต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- อธิบายความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- ระบุประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- บอกวิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
- อธิบายขั้นตอนการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว
- อธิบายการวิเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยวได้
- อธิบายความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยวได้
- ระบุประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวได้
- บอกวิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวได้
- อธิบายขั้นตอนการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวได้
- อธิบายการวิเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว
2. ความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว
3. ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว
4. การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
5. การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว
6. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 8 ชั่วโมงที่ 29-32

1. ขั้นนำ

- 1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 5 ทรัพยากรการท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว

2.4 ให้นักเรียนช่วยกันบอกประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว และประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว

- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

สอนครั้งที่ 9 ชั่วโมงที่ 33-36

1. ขั้นนำ

1.1 ผู้สอนพูดถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญในประเทศไทย และสอบถามนักเรียนว่าเคยไปเที่ยวมาหรือไม่

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว
- 2.4 ให้ความรู้เรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

2.5 ให้นักเรียนช่วยกันบอกศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 5

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 5

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงทรัพยากรการท่องเที่ยว

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องทรัพยากรการท่องเที่ยว

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงทรัพยากรการท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 5 ทรัพยากรการท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 5 เรื่อง ทรัพยากรการท่องเที่ยว เวลา 8 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 10 บทที่ 6 ชื่อหน่วย การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

รายได้จากการท่องเที่ยวนับได้ว่าเป็นแหล่งรายได้หนึ่งที่สำคัญของประเทศ ส่งผลให้ภาครัฐให้ความสำคัญต่อภาคการท่องเที่ยวของประเทศ และจากกระแสนิยมการท่องเที่ยวในรูปแบบใกล้ชิดธรรมชาติและการใช้ชีวิตตามวิถีชุมชนดั้งเดิมที่มีเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาครัฐมุ่งพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งหวังที่จะให้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นแรงขับเคลื่อนที่จะทำให้เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้เศรษฐกิจฐานรากเติบโตและเป็นแรงผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเติบโตตามไปด้วยอย่างยั่งยืน

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- ความหมายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ความสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- องค์ประกอบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- เกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- การท่องเที่ยวในบริบทชุมชน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- ความหมายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้
- ความสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้
- หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้
- องค์ประกอบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้

5. เกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาย่างยั่งยืนได้
6. การท่องเที่ยวในบริบทชุมชนได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. ความสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
4. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
5. เกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาย่างยั่งยืน
6. การท่องเที่ยวในบริบทชุมชน

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 10 ชั่วโมงที่ 37-40

1. ขั้นนำ

- 1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 6

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องความหมายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องความสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.4 ให้ความรู้เรื่ององค์ประกอบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.5 ให้ความรู้เรื่องเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาย่างยั่งยืน
- 2.6 ให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวในบริบทชุมชน
- 2.7 ให้นักเรียนช่วยกันบอกการท่องเที่ยวในไทย ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปความหมายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ความสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน องค์ประกอบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาย่างยั่งยืน และการท่องเที่ยวในบริบทชุมชน
- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน
- 3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 6

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 6 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 6 เรื่อง การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เวลา 4 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 11 บทที่ 7 ชื่อหน่วย ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม หรือธุรกิจสนับสนุนต่าง ๆ การซื้อบริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ถือได้ว่าเป็นการส่งสินค้าออกที่มองไม่เห็นด้วยสายตา (Invisible Export) เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ การผลิต สินค้า คือ บริการต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวซื้อจะต้องมีการลงทุน ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศและจะช่วยให้เกิด งานอาชีพอีกหลายแขนง เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายธุรกิจนำเที่ยว
- อธิบายธุรกิจที่พักแรม
- อธิบายธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
- อธิบายธุรกิจสินค้าและของที่ระลึก
- อธิบายธุรกิจการขนส่ง
- อธิบายธุรกิจนันทนาการ
- อธิบายธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายธุรกิจนำเที่ยวได้
- อธิบายธุรกิจที่พักแรมได้
- อธิบายธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มได้
- อธิบายธุรกิจสินค้าและของที่ระลึกได้

5. อธิบายธุรกิจการขนส่งได้
6. อธิบายธุรกิจนันทนาการได้
7. อธิบายธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

สาระการเรียนรู้

1. ธุรกิจนำเที่ยว
2. ธุรกิจที่พักแรม
3. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
4. ธุรกิจสินค้าและของที่ระลึก
5. ธุรกิจการขนส่ง
6. ธุรกิจนันทนาการ
7. ธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 11 ชั่วโมงที่ 41-44

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 7 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องธุรกิจนำเที่ยว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องธุรกิจที่พักแรม
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
- 2.4 ให้ความรู้เรื่องธุรกิจสินค้าและของที่ระลึก
- 2.5 ให้ความรู้เรื่องธุรกิจการขนส่ง
- 2.6 ให้ความรู้เรื่องธุรกิจนันทนาการ
- 2.7 ให้ความรู้เรื่องธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.8 ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เคยใช้บริการ ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจนันทนาการ และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน
- 3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 7
- 3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 7

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ
 - ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) เพื่อใช้ประกอบการเรียน
2. ความมีเหตุผล
 - ผู้เรียนวิเคราะห์ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามเนื้อหาที่เรียน
3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
 - ผู้เรียนรู้ถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. เงื่อนไขความรู้
 - ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. เงื่อนไขคุณธรรม
 - ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย
 - ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย
 - ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์
3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด
 - ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด

3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 7 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา...30700-1001...วิชา...อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ... (Tourism and Hospitality Industry)...จำนวน...3...หน่วยกิต...4...ชม./สป. บทที่ 7...เรื่อง...ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว...เวลา...4...ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 12 บทที่ 8 ชื่อหน่วย จิตบริการ

ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

Service Mind ถือเป็นหัวใจสำคัญของงานบริการ คนที่ทำงานบริการจะต้องให้บริการแก่ลูกค้าด้วยจิตใจที่รักงานบริการอย่างเต็มเปี่ยม และแสดงออกให้ลูกค้าเห็นถึงความเอาใจใส่ของคุณที่มีต่อลูกค้าให้สมกับที่เป็นพนักงานบริการลูกค้า

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับจิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายแนวคิดการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- อธิบายลักษณะการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างจิตบริการกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- บอกองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- อธิบายแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายแนวคิดการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- อธิบายลักษณะการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างจิตบริการกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- บอกองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- อธิบายแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้

สาระการเรียนรู้

- แนวคิดการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ลักษณะการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

3. ความสัมพันธ์ระหว่างจิตบริการกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. องค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. การยกระดับคุณภาพการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 12 ชั่วโมงที่ 45-48

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 8 จิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องแนวคิดการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องลักษณะการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างจิตบริการกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.4 ให้ความรู้เรื่ององค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.5 ให้ความรู้เรื่องการยกระดับคุณภาพการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.6 ให้นักเรียนช่วยกันบอกการยกระดับคุณภาพการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุป
- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน
- 3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 8
- 3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 8

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ
 - ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) เพื่อใช้ประกอบการเรียน
2. ความมีเหตุผล
 - ผู้เรียนวิเคราะห์จิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงจิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4. เจื่อนใจความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องจิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5. เจื่อนใจคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงจิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด

3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 8 จิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 8 เรื่อง จิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 13 บทที่ 9 ชื่อหน่วย การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยถือเป็นพลังขับเคลื่อนที่มีบทบาทชัดเจนต่อกลไกเศรษฐกิจไทยอย่างมากมาโดยตลอด ในอดีตนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นเพียงส่วนหนึ่งของตลาดที่ผู้ประกอบการต่าง ๆ ให้ความสนใจ แต่สำหรับหลาย ๆ ผู้ประกอบการในปัจจุบันแล้ว รายได้จากนักท่องเที่ยวกลายเป็นทางรอดของธุรกิจ ผู้ประกอบการเริ่มต้นตัวกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดการท่องเที่ยวสมัยใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าให้ได้มากยิ่งขึ้น คู่แข่งน้อยใหญ่ที่พร้อมที่เข้ามาชิงส่วนแบ่งของตลาดภาคการท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงเทรนด์ของตลาดการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้นอย่างชัดเจนทำให้เกิดธุรกิจที่ให้บริการกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะมากขึ้น เช่น ร้านอาหาร โรงแรม ร้านคาราโอเกะ โดยกลุ่มลูกค้าต่างชาติที่เข้ามามากที่สุด

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายความหมายการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- อธิบายการแบ่งส่วนตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ระบุส่วนประกอบของการตลาดท่องเที่ยว
- อธิบายกลยุทธ์ทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- อธิบายวงจรชีวิตการท่องเที่ยว
- อธิบายพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนแบ่งทางการตลาด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายความหมายการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- อธิบายการแบ่งส่วนตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- ระบุส่วนประกอบของการตลาดท่องเที่ยวได้

4. อธิบายกลยุทธ์ทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
5. อธิบายวงจรชีวิตการท่องเที่ยวได้
6. อธิบายพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนแบ่งทางการตลาดได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. การแบ่งส่วนตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. ส่วนประกอบของการตลาดท่องเที่ยว
4. กลยุทธ์ทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. วงจรชีวิตการท่องเที่ยว
6. พฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนแบ่งทางการตลาด

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 13 ชั่วโมงที่ 49-52

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 9 การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

2.1 ให้ความรู้เรื่องความหมายการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.2 ให้ความรู้เรื่องการแบ่งส่วนตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.3 ให้ความรู้เรื่องส่วนประกอบของการตลาดท่องเที่ยว

2.4 ให้ความรู้เรื่องกลยุทธ์ทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.5 ให้ความรู้เรื่องวงจรชีวิตการท่องเที่ยว

2.6 ให้ความรู้เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนแบ่งทางการตลาด

2.7 ให้นักเรียนช่วยกันบอกพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนแบ่งทางการตลาด ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปความหมายการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การแบ่งส่วนตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่วนประกอบของการตลาดท่องเที่ยว กลยุทธ์ทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว วงจรชีวิตการท่องเที่ยว และพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนแบ่งทางการตลาด

- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน
- 3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 9
- 3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 9

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- 1. ความพอประมาณ
 - ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) เพื่อใช้ประกอบการเรียน
- 2. ความมีเหตุผล
 - ผู้เรียนวิเคราะห์การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามเนื้อหาที่เรียน
- 3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
 - ผู้เรียนรู้ถึงการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 4. เงื่อนไขความรู้
 - ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 5. เงื่อนไขคุณธรรม
 - ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

- 1. ด้านประชาธิปไตย
 - ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย
 - ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์
- 3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด
 - ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

- 1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 9 การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 9 เรื่อง การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 14 บทที่ 10 ชื่อหน่วย เทคโนโลยีสารสนเทศ
สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ข้อมูลข่าวสารถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นในภาคการท่องเที่ยว เนื่องจากถ้าปราศจากข้อมูล ข่าวสารเหล่านั้น จะทำให้แรงกระตุ้นของลูกค้าและความสามารถในการจองการเดินทางถูกจำกัดอย่างมาก นักท่องเที่ยวต้องการข้อมูลก่อนการเดินทางในการช่วยวางแผนและเป็นตัวเลือก รวมทั้งต้องการข้อมูลที่เป็นรายละเอียดระหว่างการเดินทาง เพื่อเป็นแนวทางในการท่องเที่ยวแบบอิสระ การจัดการเรื่องที่พัก การเดินทางและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และนักท่องเที่ยวก็จะหาข้อมูลก่อนการตัดสินใจซื้อโปรแกรมการท่องเที่ยวมากขึ้น

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการท่องเที่ยว
- อธิบายโครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- บอกแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ระบุรูปแบบการบริการสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับประเทศไทย
- บอกการแบ่งเว็บไซต์ทางการท่องเที่ยว
- อธิบายเทคโนโลยีสารสนเทศกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- บอกการประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในยุค New Normal

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการท่องเที่ยวได้
- อธิบายโครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- บอกแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
- ระบุรูปแบบการบริการสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับประเทศไทยได้

5. บอกการแบ่งเว็บไซต์ทางการท่องเที่ยวได้
6. อธิบายเทคโนโลยีสารสนเทศกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้
7. บอกการประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในยุค New Normal ได้

สาระการเรียนรู้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศและการท่องเที่ยว
2. โครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. การบริการสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับประเทศไทย
5. เว็บไซต์ทางการท่องเที่ยว
6. เทคโนโลยีสารสนเทศกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
7. นวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในยุค New Normal

กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 14 ชั่วโมงที่ 53-56

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 10 เทคโนโลยีสารสนเทศ
สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและการท่องเที่ยว
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องโครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.4 ให้ความรู้เรื่องบริการสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับประเทศไทย
- 2.5 ให้ความรู้เรื่องเว็บไซต์ทางการท่องเที่ยว
- 2.6 ให้ความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- 2.7 ให้ความรู้เรื่องนวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในยุค New Normal
- 2.8 ให้นักเรียนช่วยกันบอกนวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยว ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปเทคโนโลยีสารสนเทศและการท่องเที่ยว โครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การบริการสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับประเทศไทย เว็บไซต์ทางการท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และนวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในยุค New Normal

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 10

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 10

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 10 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 10 เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

วันที่.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 15 บทที่ 11 ชื่อหน่วย บทบาทและผลกระทบ
ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

จากรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) ระบุถึงสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกว่า จากผลกระทบของโควิด-19 ที่ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปลายปี 2562 ส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลกเติบโตลดลงในไตรมาสแรกของปี 2563 ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลงร้อยละ 22.7 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562 และต่อเนื่องมาจนถึงเดือนเมษายน 2563 ที่จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเฉพาะในเดือนเมษายนลดลงมากถึงร้อยละ 97 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปี 2562 ซึ่งเป็นผลพวงมาจากการที่ทุกประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว (ร้อยละ 100) ต่างใช้มาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างกันเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยธุรกิจการบินและธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบในลำดับต้น ๆ จนทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างดำเนินมาตรการทุกด้าน โดยเฉพาะมาตรการด้านการเงินและการคลัง และการจ้างงานเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น

สมรรถนะประจำหน่วย

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับบทบาทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. แสดงความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. อธิบายสถานการณ์การท่องเที่ยวโลก
2. อธิบายสถานการณ์ท่องเที่ยวประเทศไทย
3. บอกผลกระทบการท่องเที่ยวโลกที่มีต่อประเทศไทย
4. อธิบายการกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. บอกผลกระทบจากการท่องเที่ยว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกได้
2. อธิบายสถานการณ์ท่องเที่ยวประเทศไทยได้
3. บอกผลกระทบการท่องเที่ยวโลกที่มีต่อประเทศไทยได้
4. อธิบายการกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
5. บอกผลกระทบจากการท่องเที่ยวได้

สาระการเรียนรู้

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก
2. สถานการณ์ท่องเที่ยวประเทศไทย
3. ผลกระทบการท่องเที่ยวโลกที่มีต่อประเทศไทย
4. การกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. ผลกระทบจากการท่องเที่ยว

กิจกรรมการเรียนรู้

สอนครั้งที่ 15 ชั่วโมงที่ 57-60

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 11 บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องสถานการณ์การท่องเที่ยวโลก
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องสถานการณ์ท่องเที่ยวประเทศไทย
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องผลกระทบการท่องเที่ยวโลกที่มีต่อประเทศไทย
- 2.4 ให้ความรู้เรื่องการกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.5 ให้ความรู้เรื่องผลกระทบจากการท่องเที่ยว

2.6 ให้นักเรียนช่วยกันบอกผลกระทบจากการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวโลก สถานการณ์ท่องเที่ยวของประเทศของ ไทย ผลกระทบการท่องเที่ยวโลกที่มีต่อประเทศไทย การกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว และผลกระทบจากการท่องเที่ยว

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 11

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 11

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงบทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องบทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงบทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด
3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 11 บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 11 เรื่อง บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

[illegible]

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 16 บทที่ 12 ชื่อหน่วย นโยบายส่งเสริม

และสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

วิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย 20 ปี ได้ให้ความสำคัญในการดำเนินงานตามหลักวิชาการและการระดมความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในรูปแบบ Consensus Building จากทุกภาคส่วน ทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะได้รับข้อมูลเชิงลึกที่ครบทุกมิติ ทั้งบริบทในประเทศ บริบทต่างประเทศ บริบทตลาดโลก อีกทั้งได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานการณ์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยและทิศทางการพัฒนาในมุมมองของหลายหน่วยงานและของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาการท่องเที่ยว เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นแนวทางวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2579 หรือในอีกระยะ 20 ปี ข้างหน้า บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายนโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว
- ระบุประเด็นยุทธศาสตร์จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560–2564)
- ระบุประเด็นหลักของแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียนปีพ.ศ. 2559–2568
- อธิบายยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยระยะ 20 ปี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายนโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยวได้
- ระบุประเด็นยุทธศาสตร์จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560–2564) ได้

3. ระบุประเด็นหลักของแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน ปีพ.ศ. 2559–2568 ได้
4. อธิบายยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยระยะ 20 ปีได้

สาระการเรียนรู้

1. นโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว
2. ประเด็นยุทธศาสตร์จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560–2564)
3. ประเด็นหลักของแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน พ.ศ. 2559– 2568
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยระยะ 20 ปี

กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 16 ชั่วโมงที่ 61-64

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 12 นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

2. ขั้นสอน

2.1 ให้ความรู้เรื่องนโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว

2.2 ให้ความรู้เรื่องประเด็นยุทธศาสตร์จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560–2564)

2.3 ให้ความรู้เรื่องประเด็นหลักของแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน พ.ศ. 2559–2568

2.4 ให้ความรู้เรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยระยะ 20 ปี

2.4 ให้นักเรียนช่วยกันบอกประเด็นสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยระยะ 20 ปี ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปนโยบายรัฐบาลด้านการท่องเที่ยว ประเด็นยุทธศาสตร์จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560–2564) ประเด็นหลักของแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน พ.ศ. 2559–2568 และยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยระยะ 20 ปี

3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน

3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 12

3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 12

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชนตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

4. เงื่อนไขความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

5. เงื่อนไขคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด

3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 12 นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา...30700-1001 วิชา...อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน...3 หน่วยกิต...4 ชม./สป. บทที่...12 เรื่อง...นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน เวลา...4 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

.....

.....

.....

วันที่.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา 30700-1001 ชื่อวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) สอนครั้งที่ 17 บทที่ 13 ชื่อหน่วย แนวโน้มและทิศทาง
ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การแพร่ระบาดของ COVID-19 ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมในระยะสั้น หากยังส่งผลกระทบระยะยาวผ่านการเปลี่ยนแปลงของ Megatrend ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรม การท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป การท่องเที่ยวที่ตอบโจทย์รายบุคคลมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การดำเนินธุรกิจที่เน้นการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ รวมถึงความใส่ใจในสุขภาพและอนามัย ภูมิทัศน์ของการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลต่อรูปแบบความต้องการของนักท่องเที่ยวและรูปแบบทางธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรม ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงต้องเร่งปรับตัวเพื่อรักษาระดับรายได้ รวมถึงมองหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ตลอดจนการสร้างเชื่อมโยงกับภาคส่วนอื่นในห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นชุมชนท้องถิ่น หรือกระทั่งธุรกิจอื่น ๆ

สมรรถนะประจำหน่วย

แสดงความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป

- อธิบายแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับสากล
- อธิบายแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศ
- อธิบายแนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- ยกตัวอย่างทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่เกิดขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- อธิบายแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับสากลได้
- อธิบายแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศได้
- อธิบายแนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้
- ยกตัวอย่างทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่เกิดขึ้นได้

สาระการเรียนรู้

1. แนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับสากล
2. แนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศ
3. แนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย
4. ทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่เกิดขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 17 ชั่วโมงที่ 65-68

1. ขั้นนำ

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเรื่องที่จะเรียน บทที่ 13 แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. ขั้นสอน

- 2.1 ให้ความรู้เรื่องแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับสากล
- 2.2 ให้ความรู้เรื่องแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศ
- 2.3 ให้ความรู้เรื่องแนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- 2.4 ให้ความรู้เรื่องทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่เกิดขึ้น
- 2.5 ให้นักเรียนช่วยกันบอกรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ผู้สอนคอยสังเกตการให้ความร่วมมือ การมีความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แล้วบันทึกให้คะแนนลงในแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้เรียนช่วยกันสรุปแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับสากล แนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศ แนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย และทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่เกิดขึ้น
- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติมเนื้อหาให้นักเรียน
- 3.3 ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 13
- 3.4 ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 13

การบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ

- ผู้เรียนเตรียมเอกสารประกอบการสอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

(Tourism and Hospitality Industry) เพื่อใช้ประกอบการเรียน

2. ความมีเหตุผล

- ผู้เรียนวิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามเนื้อหาที่เรียน

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

- ผู้เรียนรู้ถึงแนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4. เจาะลึกความรู้

- ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องแนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยว

5. เจาะลึกคุณธรรม

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์

การบูรณาการกับมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี

1. ด้านประชาธิปไตย

- ผู้เรียนสามารถเสนอความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย

- ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ ความสนใจใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและความคิดสร้างสรรค์

3. ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

- ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงแนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือประกอบการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry)

หลักฐานการเรียนรู้

หลักฐานความรู้

1. ผลการทดสอบ
2. ผลการทำแบบฝึกหัด
3. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักฐานการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวัดผลประเมินผล

การวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น การมีความคิดหลากหลายในการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

2. ตรวจแบบฝึกหัด โดยใช้ใบเฉลยแบบฝึกหัด

3. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 13 แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การประเมินผล

นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

กิจกรรมเสนอแนะ/งานที่มอบหมาย (ถ้ามี)

- ไม่มี -

เอกสารอ้างอิง

รักพงษ์ ขอลือ. (2566). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด

บันทึกหลังสอน

รหัสวิชา 30700-1001 วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ (Tourism and Hospitality Industry) จำนวน 3 หน่วยกิต 4 ชม./สป. บทที่ 13 เรื่อง แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เวลา 4 ชั่วโมง

1. ข้อสรุปหลังจากการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคที่พบ

3. แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

วันที่.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

เฉลยแบบฝึกหัด
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
และการบริการ

ความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการการท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางเพื่อจุดหมายต่าง ๆ โดยมีมูลเหตุจูงใจใดบ้าง พร้อมอธิบาย

มูลเหตุจูงใจ 4 ประเภท ดังนี้

1. มูลเหตุจูงใจทางด้านกายภาพ หมายถึง ความต้องการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมทางการกีฬา หรือรักษาสุขภาพ พักผ่อนตากอากาศชายทะเล หรือร่วมกิจกรรมบันเทิงอื่น ๆ
2. มูลเหตุจูงใจทางวัฒนธรรม หมายถึง ความต้องการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ในแหล่งอื่นที่มีใช้ที่อยู่เดิม ไม่ว่าจะเป็นด้านศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ประเพณีต่าง ๆ
3. มูลเหตุจูงใจด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หมายถึง ความต้องการพบปะสังสรรค์กับผู้คนใหม่ ๆ หรือเพื่อนเก่า ญาติพี่น้อง
4. มูลเหตุจูงใจด้านสถานภาพและเกียรติภูมิ หมายถึง ความต้องการ พัฒนาตนเองให้มีฐานะหรือเกียรติภูมิสูง อาจเป็นไปเพื่อการศึกษา การประชุมและการติดต่อธุรกิจ

2. การท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างไรบ้าง

- 1) ความสำคัญเชิงเศรษฐกิจ มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ การเดินทางของนักท่องเที่ยว ย่อมสนับสนุนให้เกิดสินค้าและการบริการ
- 2) การท่องเที่ยวดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ การเพิ่มปริมาณของกระแสเงินเข้ามาหมุนเวียน ในระบบเศรษฐกิจทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ
- 3) กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น
- 4) สร้างความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายในประเทศ เร่งฐานการผลิตให้มีปริมาณ เพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยว
- 5) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้สูงขึ้น การจ้างงานสร้างอาชีพที่หลากหลาย มีการจ้างงานในสถานประกอบการต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 6) มีบทบาทในการสร้างเสริมสันติภาพ สัมพันธไมตรีและความเข้าใจอันดี ผู้คนที่แตกต่างกัน ในถิ่นอาศัย ภาษาและวัฒนธรรม ได้พบปะสร้างสัมพันธไมตรีต่อกัน
- 7) มีบทบาทในการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปวัฒนธรรม เกิดความภาคภูมิใจ ห่วงแหนอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบทอด
- 8) กระตุ้นให้คิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกินมาผลิตเป็นตัวสินค้าที่ระลึก อาชีพเสริม รักษา

สภาพแวดล้อมให้สมดุล

9) กระตุ้นให้มีการศึกษาค้นคว้าแหล่งท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว และ
มีองค์ความรู้ใหม่

10) กระตุ้นให้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยี ความสะดวกรวดเร็วในการจองที่พัก เครื่องบิน หรือหา
ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว

3. ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทางแบ่งออกเป็นกี่อย่าง ได้แก่อะไรบ้าง

แบ่งออกเป็น 9 อย่าง ได้แก่

1. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holiday-Mass Popular Individual)
2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion)
3. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational)
4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและความบันเทิง (Sport and Recreation)
5. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and Special Interests)
6. การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies)
7. การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (Visiting Friend/Relatives)
8. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business)
9. การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress)

4. จงอธิบายการพัฒนาการท่องเที่ยวในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการมาพอสังเขป

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ เป็นช่วงเวลาที่การท่องเที่ยวในยุคสมัยใหม่
กำลังเริ่มขึ้น นอกจากนี้นั้ยังมีอาณานิคม เกิดขึ้นจากการสำรวจของโคลัมบัส (Columbus) และมาเจลแลน
(Magellan) กิจกรรมการท่องเที่ยวในสมัยใหม่ตอนต้น ยังคงมีขอบเขตอยู่บริเวณยุโรป ธรรมเนียมของชน
ชั้นสูง พ่อค้าและชนชั้น ผู้ประกอบวิชาชีพ (Professional Classes) ได้ดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่ง
คล้ายคลึงกับชาวโรมัน ที่ได้ประสบความสำเร็จเมื่อนับย้อนไป 1,500 ปี มีวิลล่าเกิดขึ้นอีกทั่วชนบทในประเทศ
อิตาลี มีการสร้างบ้านพักตากอากาศใหม่ ๆ มีการปรับปรุงเทคโนโลยีการคมนาคมเพื่ออำนวยความสะดวก
สำหรับการเดินทางระยะไกลภายในยุโรป การเปลี่ยนแปลงนี้เริ่มขึ้นที่ละน้อยจนทั่วยุโรป

5. จงยกตัวอย่างสถานการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในสมัยรัชกาลที่ 9 มา 5 สถานการณ์พร้อม อธิบาย

สถานการณ์ที่สำคัญดังนี้

1. จัดประชุมของสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคแปซิฟิก หรือ พาต้า (Pacific Area Travel

Association: PATA) ครั้งที่ 18 ของสมาคม แต่เป็นครั้งแรกในประเทศไทยระหว่างวันที่ 24-31 มกราคม พ.ศ. 2511 ที่กรุงเทพฯ และเชียงใหม่ การเป็นเจ้าภาพจัดประชุมพาด้าครั้งนี้ มีผลให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการโฆษณาประเทศ ออกไปทั่วโลกมากขึ้น

2. เดือนตุลาคม พ.ศ. 2514 มีการขยายสนามบินเชียงใหม่เป็นสนามบินนานาชาติ และวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2514 เครื่องบินจัมโบ้เจ็ต (โบอิง 747 ของสายการบิน โอ.เอ.ซี.ทดลองจอดที่สนามบินดอนเมืองเป็นครั้งแรก)

3. พ.ศ. 2519 จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ โดยได้รับความร่วมมือจาก Netherlands Institute Development Consultant นับเป็นแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับแรกของประเทศ แผนนี้ได้วางกรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยอย่างมีระบบ และใช้เป็นหลักการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นได้ทั่วประเทศ

4. พ.ศ. 2523 คณะรัฐมนตรีได้ประกาศเป็นปีท่องเที่ยวไทย เพื่อส่งเสริมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น จัดงานแสดงวัฒนธรรมในภูมิภาคทั่วประเทศและภาคกลางจัดงาน “เทศกาลเที่ยวเมืองไทย และเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย” ที่สวนอัมพรเป็นครั้งแรก ต่อมางานนี้ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ได้รับความสนใจจากประชาชนไทยมาก ต่อมาได้ขยายปรับปรุงงานเป็น “งานท่องเที่ยวนานาชาติ” (International Travel Show: ITS)

5. พ.ศ. 2525 เพื่อร่วมเฉลิมฉลองงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และส่งเสริมการฟื้นฟู จัดงานประเพณีสู่จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ มีการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการทั้งการประชุมระดับประเทศและการประชุมนานาชาติเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว อาทิ ระหว่างวันที่ 15-17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525 สมาคมพาด้า (PATA) เลือกประเทศไทยจัดประชุมใหญ่ประจำปี ครั้งที่ 31 และใน พ.ศ. 2539 อันเป็นปีร่วมฉลองพระราชพิธีกาญจนาภิเษกพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมาคมพาด้าให้ความร่วมมือจัดประชุมใหญ่ประจำปี ครั้งที่ 45 อีกครั้ง ระหว่างวันที่ 21-25 เมษายน พ.ศ. 2539

6. พ.ศ. 2530 คณะรัฐมนตรีได้ประกาศเป็นปีท่องเที่ยวไทย เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 และพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 ซึ่งการประกาศปีท่องเที่ยวไทยช่วงหลัง ๆ ก่อให้เกิดผลดีกับประเทศมากขึ้น มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

7. เดือนตุลาคม พ.ศ. 2535 องค์การยูเนสโก (UNESCO) แห่งสหประชาชาติได้ประกาศยกฐานะให้อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร-ศรีสัชนาลัย อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร-ห้วยขาแข้ง เป็นมรดกโลก และ พ.ศ. 2536 ได้ประกาศให้แหล่งโบราณคดีบ้านเชียงเป็นมรดกโลกเพิ่มอีกแห่งหนึ่ง การประกาศยกฐานะทรัพยากรทางการ

ท่องเที่ยวขึ้นเป็นมรดกโลก มีผลต่อการส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้ชาวไทยได้ตระหนักว่า “ท่องเที่ยวอย่าง รู้ค่า รักษาสิ่งแวดล้อม”

8. วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2537 พิธีเปิดสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทรงทำพิธีร่วมกับประธานสภาประชาชน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นับเป็นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวจากอาเซียนสู่อินโดจีน

9. พ.ศ. 2537 เกิดโครงการ “เบ็บต้า” (BEPTA) หรือ “คณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว” ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของ 6 องค์กร คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมโรงแรมไทย สำนักงานจัดการด้านการไฟฟ้า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การประปานครหลวง สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ซึ่งเป็นโครงการที่จัดกิจกรรมส่งเสริมสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อรองรับมาตรฐานการดำเนินธุรกิจโรงแรมที่มีส่วนรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเริ่มที่ธุรกิจโรงแรมเป็นเป้าหมายหลัก โรงแรมที่เข้าร่วมและผ่านการประเมินการตรวจสอบตามมาตรฐานที่กำหนด จะได้รับประกาศนียบัตรใบไม้สีเขียว (Green Leaf) ตั้งแต่ 1 ถึง 5 ใบ ซึ่งโครงการนี้จะช่วยสร้างภาพพจน์ว่าเป็นประเทศที่ห่วงใยสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะยุโรปที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้

10. พ.ศ. 2537 องค์กรการท่องเที่ยวโลก (WTO) ได้จัดให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 22 ของโลก เมื่อพิจารณาในด้านจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และอยู่ในอันดับที่ 11 เมื่อพิจารณาในด้านรายได้การท่องเที่ยว

11. พ.ศ. 2540 เป็นปีที่ประเทศไทยประสบปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน อย่างไรก็ตาม ตลอดทั้งปี พ.ศ. 2540 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยจำนวน 7.22 ล้านคน มีรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าประเทศ 220,755 ล้านบาท เป็นผลจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

12. พ.ศ. 2543 ได้มีการจัดทำแผนการส่งเสริมการตลาดโดย เน้นตลาดต่างประเทศ นำเสนอประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนที่แท้จริง หรือ Treasures for the pleasure of the world พร้อมกับนำเสนอควบคู่กับ Enchantment for the next thousand years เป็นผลให้ตลอดปี พ.ศ. 2543 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทยรวม 9.51 ล้านคน มีรายได้จากการท่องเที่ยว 285,272 ล้านบาท

13. เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 เกิดเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกา รวมทั้งเป็นช่วงที่มีภาวะวิกฤตเศรษฐกิจไปทั่วโลก การเดินทางระหว่างประเทศมีการชะลอตัว จึงใช้กลยุทธ์การณรงค์โครงการเที่ยวทั่วไทยไปได้ทุกเดือน และโครงการ Be My Guest กระตุ้นให้คนไทยมีการท่องเที่ยวและใช้จ่ายในประเทศมากขึ้น นักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นเป็น 61.82 ล้านคนใน พ.ศ. 2545 หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.49 และ 5.45 ของปีก่อนหน้าตามลำดับ

14. พ.ศ. 2546 การท่องเที่ยวไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ผลกระทบสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิรัก และการแพร่ระบาดของโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS: Severe Acute Respiratory Syndrome) จากหลายประเทศโดยรอบ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศลดลงเหลือ 10.00 ล้านคน ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่ติดลบคิดเป็นร้อยละ 7 ของ พ.ศ. 2545 แต่นักท่องเที่ยวชาวไทยยังคงมากขึ้นใน พ.ศ. 2546 นี้ถึง 69.36 ล้านคน ดังนั้น ใน พ.ศ. 2547 จึงทำการประชาสัมพันธ์แนวคิดสัมผัสจริงเมืองไทย หรือ Unseen Thailand ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยถึง 74.80 ล้านคน และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งนักท่องเที่ยวต่างประเทศ มีจำนวน 11.65 ล้านคน หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มร้อยละ 16.46 ของ พ.ศ. 2546 สร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศรวม 384,360 ล้านบาท คิดเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นจากพ.ศ. 2546 ถึงร้อยละ 24.28

15. ในช่วง พ.ศ. 2550 ถึง พ.ศ. 2552 บรรยากาศการท่องเที่ยวไทยอยู่ในสภาวะซบเซาอย่างหนักเกิดจากสถานการณ์การชุมนุมทางการเมืองนับตั้งแต่ พ.ศ. 2551 จนนำไปสู่เหตุการณ์ปิดล้อมสนามบินสุวรรณภูมิและสนามบินดอนเมืองในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน ถึงต้นเดือนธันวาคม 2551 ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาพลักษณ์ด้านความสงบและความปลอดภัยภายในประเทศไทย ดังนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงเร่งสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวให้กลับคืนมาโดยเร็ว เช่น การจัด Road Show การดำเนินการตลาดแบบ Hard Sale และการขยายเวลาวันหยุดราชการนิยมในการตรวจลงตราเข้าประเทศ

16. พ.ศ. 2554 สถานการณ์ทางการเมืองไทยกลับสู่ภาวะปกติ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นในการเดินทางมายังประเทศไทย ประกอบกับการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีการปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเกิดใหม่ (Emerging Market) ได้แก่ จีน อินเดีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ แม้ว่าในช่วงครึ่งปีแรกจะเกิดเหตุวิกฤตการณ์หลายอย่างทั้งภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในภูมิภาคโอเชียเนีย และในญี่ปุ่น รวมทั้งเหตุการณ์เปลี่ยนผ่านทางการเมืองในแอฟริกาเหนือและตะวันออกกลาง

17. พ.ศ. 2557 การท่องเที่ยวโลกประสบกับวิกฤตทางการเมือง และวิกฤตเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรป ซึ่งตลาดหลักของไทยยังคงเป็น 10 ตลาด ที่มีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ 60 ได้แก่ จีน อินเดีย สหราชอาณาจักร มาเลเซีย ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี เกาหลีใต้ และฝรั่งเศส อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างน้อย เนื่องจากการเพิ่มขึ้น ของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้

ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. จงสรุปความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึง อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ทุนและแรงงานจำนวนมาก ผลิตสินค้าและบริการอย่างเป็นระบบ มีธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจโรงแรมและที่พัก ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร ธุรกิจนันทนาการ ธุรกิจบันเทิง ธุรกิจสินค้าที่ระลึก ธุรกิจการบิน ธุรกิจโลจิสติกส์ ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ และธุรกิจการแพทย์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่หลากหลาย ปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ

2. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าอื่น ๆ อย่างไร

1. ไม่สามารถกำหนดได้ว่า การบริการแบบใดมีมาตรฐานดีที่สุด หรือจะต้องให้บริการที่เป็นแบบเดียวกันหมด ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจะเป็นสิ่งบอกให้ธุรกิจทราบว่าประสบความสำเร็จเพียงใด โดยเฉพาะในวินาทีแรกที่ลูกค้าสัมผัสสินค้าและบริการ (Moment of Truth) จะเป็นจุดสร้าง “ชื่อเสียง” หรือ “ชื่อเสียง” ของธุรกิจได้ในทันที

2. ไม่สามารถเก็บสะสมการบริการเพื่อเอาไว้ให้บริการในครั้งต่อไปได้ ต้องให้บริการทันทีที่นักท่องเที่ยวต้องการ และเมื่อไม่มีผู้ใช้บริการ การบริการนั้นก็สูญหายไปเลย ธุรกิจโรงแรมอาจต้องปิดห้องบางส่วน หรือลดจำนวนพนักงานลง และในทางตรงกันข้าม ถ้ามีผู้ต้องการใช้บริการมากเกินไป ลูกค้าบางคนอาจต้องรอไม่สามารถเข้าพักตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ได้

3. ต้องให้บริการต่อเนื่องกันไปตลอดเวลาไม่มีวันหยุด ทั้งกลางวัน กลางคืน และสุดสัปดาห์ เนื่องจากโลกมีลักษณะเป็น “โลกใบเล็ก” ลงไปทุกวัน การเดินทางท่องเที่ยวไปทั่วโลกจึงเป็นสิ่งที่กระทำได้ไม่ยากนัก

4. กำไรของอุตสาหกรรมการบริการต้อนรับ นอกจากจะได้กำไรเป็นเงินแล้ว ยังได้กำไรจาก ความพอใจของผู้บริโภคด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดการซื้อซ้ำ เนื่องจากความภักดี (loyalty) ของลูกค้า

5. พนักงานของธุรกิจบริการต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ คือมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในอาชีพเป็นอย่างดี มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศ รักในการให้บริการ มีความอดทน รู้จักแก้ ปัญหาเฉพาะหน้า และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ สิ่งทีพนักงานควรได้รับเป็นการตอบแทนนอก จากจะได้มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแล้วก็คือ การได้รับค่าจ้างแรงงานในอัตราที่สูง เพราะการบริการต้อนรับต้องใช้เทคนิค “การเอาใจเขามาใส่ใจเรา” ด้วยความถูกต้องตลอดเวลา

3. จงอธิบายความสำคัญของการท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

1. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา
2. รายได้จากการท่องเที่ยวที่ได้มาในรูปเงินตราต่างประเทศ มีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลภาพชำระเงิน
3. รายได้จากการท่องเที่ยวเป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง สร้างงานสร้างอาชีพมากมาย และเป็นการเสริมอาชีพด้วยอาชีพที่เกิดต่อเนื่องจากการท่องเที่ยว
4. การท่องเที่ยวมีบทบาทในการสร้างงานสร้างอาชีพอย่างมากมายและกว้างขวาง เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ต้องใช้คนทำหน้าที่บริการโดยเฉพาะในธุรกิจทางตรง
5. การท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งส่งผลต่อการกระตุ้นการผลิตหรือที่เรียกว่าผลของตัวทวีคูณทางการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในลักษณะที่สูงมากเมื่อเทียบกับการผลิตสินค้าหรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ
6. การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่ายอาจเรียกว่าเป็น Limitless Industry เมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ
7. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่มีขีดจำกัดในเรื่องการผลิต เพราะไม่ต้องพึ่งดินฟ้า อากาศ เหมือนการเกษตรอื่น ๆ
8. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยสนับสนุนฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี
9. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภูมิภาค
10. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นมาตรการที่ช่วยส่งเสริมความปลอดภัย และความมั่นคง ให้แก่พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา
11. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยเสริมสร้างสันติภาพ สัมพันธไมตรี และความเข้าใจอันดี ซึ่งเป็นหนทางที่มนุษย์ต่างสังคมพบปะทำความรู้จักและเข้าใจกัน

4. จงอธิบายพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว 4As

1. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction) เกิดจากสถานที่ (Site) หรือเหตุการณ์ (Event) สถานที่ที่อาจเกิดจากธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นมาก็ได้ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของ ทรัพยากรท่องเที่ยวในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมเยือนสถานที่นั้น ๆ
2. เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) คือ ต้องมีเส้นทางโครงข่ายขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจนสามารถติดต่อเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง อาทิ ระบบการขนส่ง (Transportation) ซึ่งประกอบด้วยเส้นทางยานพาหนะ สถานีและผู้ประกอบการขนส่งเพื่อลำเลียงคนและสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทางโดยจะต้องเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย

3. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว (Amenities) บริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือน ให้ได้รับความสุขสบายและประทับใจ โดยปกติรัฐบาลจะเป็นผู้จัดหาและพัฒนาเพื่อบริการแก่ประชาชนอยู่แล้ว สำหรับนักท่องเที่ยวแล้วถือว่าเป็นผลพลอยได้จากการให้บริการเหล่านี้

4. การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Services) เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่เอื้อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประสบความสำเร็จ ประกอบด้วยการบริหารจัดการและการปฏิบัติการ ซึ่งหมายถึงเรื่องการตลาด ระบบข้อมูลข่าวสาร การประสานงาน การส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว นโยบายการท่องเที่ยว การวางแผนอำนวยความสะดวก เพื่อจัดการการท่องเที่ยว และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

5. จงอธิบายความแตกต่างระหว่างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยตรงและโดยอ้อม พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยตรง นักท่องเที่ยวใช้บริการ และซื้อสินค้าด้วยตนเองจากการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยอ้อม เป็นอุตสาหกรรมที่สนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่ได้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยอ้อม เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ธุรกิจการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ธุรกิจผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว

6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศมีหน่วยงานใดบ้าง

1. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Ministry of Tourism and Sport)
2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Tourism Authority of Thailand : TAT)
3. กรมการท่องเที่ยว (Department of Tourism)

7. ระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยวมีประเด็นหลักใดบ้าง

1. การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่จะนำมาซึ่งความเข้าใจและความเคารพซึ่งกันและกันระหว่างชนชาติและสังคมต่าง ๆ

2. การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความพึงพอใจของปัจเจกบุคคลและส่วนรวม

3. การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่จะนำมาซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. การท่องเที่ยวเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติและเป็นผู้ช่วยเพิ่มพูนคุณค่าของมรดกดังกล่าว

5. การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศและชุมชนที่เป็นเจ้าบ้าน

6. ภาระหน้าที่ของผู้มีส่วนได้เสียในการพัฒนาการท่องเที่ยว

7. สิทธิในการท่องเที่ยว

8. เสรีภาพในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

9. สิทธิของแรงงาน และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

10. การปฏิบัติตามหลักการของระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวมีอะไรบ้าง

1. ปัจจัยทางด้านมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว
2. ปัจจัยทางด้านผลของการทำการตลาด
3. ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมของไทย
4. ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจ
5. ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล

2. อุปสงค์ทางการท่องเที่ยวสามารถแบ่งประเภทได้อย่างไร

1. อุปสงค์ที่แท้จริง (effective demand)
2. อุปสงค์ที่ถูกยับยั้งเอาไว้ (suppressed demand)
3. กลุ่มที่ไม่มีอุปสงค์ (no demand)

3. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกันมีอะไรบ้าง

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factors)
2. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factors)
3. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geographic Factors)
4. ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคม (Socio-Cultural Factors)
5. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย (Political and Regulatory Factors)
6. ปัจจัยทางสื่อสารมวลชน (Mass Media Communication Factors)
7. ปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา (Comparative Prices)
8. ปัจจัยทางการเคลื่อนย้ายส่วนบุคคล (Personal Mobility Factors)
9. ปัจจัยทางเทคโนโลยีการสื่อสารและคมนาคมขนส่ง (Technology of Communication and Transportation)

4. นักท่องเที่ยวจะเดินทางหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับแรงจูงใจใดบ้าง

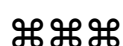
1. สิ่งจูงใจทางกายภาพ (Physical Motivation) ได้แก่ สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับการพักผ่อน ร่างกาย การเล่นกีฬา การสันตนาการตามชายหาด การพักผ่อนหย่อนใจด้วยความบันเทิง และ สิ่งจูงใจอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการรักษาสุขภาพ
2. สิ่งจูงใจทางวัฒนธรรม (Cultural Motivation) ได้แก่ ความปรารถนาที่อยากรู้จักกับผู้อื่นผ่านเรื่องราวที่เกี่ยวกับดนตรี ศิลปะ นาฏศิลป์ และศาสนา เป็นต้น
3. สิ่งจูงใจระหว่างบุคคล (Interpersonal Motivation) ได้แก่ ความปรารถนาที่อยากจะได้พบคนใหม่ ๆ
4. สิ่งจูงใจทางด้านสถานภาพและชื่อเสียง (Status and Prestige Motivation) ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเองและแสดงความสำคัญของตนเอง เช่น การเดินทางทำธุรกิจการประชุมและการศึกษา

5. นักท่องเที่ยวมีปัจจัยใดบ้างที่กระตุ้นให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยว

1. การพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่ง
2. การพัฒนาด้านการสื่อสารและการโทรคมนาคม
3. การมีเวลาว่างเพิ่มมากขึ้น
4. ประชากรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
5. การพัฒนาด้านการตลาด
6. ความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของโลก

6. ปัจจัยหลักใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสมัยใหม่

1. Globalization โลกาภิวัตน์
2. Specialty Interest Tourism การท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม
3. Digital Lifestyle ชีวิตยุคดิจิทัล
4. Travel Safety ความปลอดภัยระหว่างการเดินทาง
5. Low-cost Airline สายการบินราคาประหยัด
6. Politics นโยบายทางการเมือง
7. Aging Society สังคมผู้สูงอายุ

นักท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. จงอธิบายบุคคลที่นับเป็นนักท่องเที่ยวและบุคคลที่ไม่นับเป็นนักท่องเที่ยว

บุคคลที่นับเป็นนักท่องเที่ยว

1. ผู้เดินทางเพื่อความรื่นรมย์หรือเพื่อสุขภาพ
2. ผู้เดินทางไปประชุมหรือประกอบภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ผู้เดินทางเพื่อทำธุรกิจบางอย่าง
4. ผู้เดินทางมาบนเรือท่องเที่ยว (Cruise) แม้ว่าจะแวะพักปลายทางน้อยกว่า 24 ชั่วโมง

บุคคลที่ไม่นับเป็นนักท่องเที่ยว

1. ผู้เดินทางมาเพื่อประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ที่มีรายได้ในประเทศนั้น โดยจะมีสัญญาไว้กับผู้ใดก่อนหรือไม่ก็ตาม
2. ผู้เดินทางมาเพื่อตั้งถิ่นฐานถาวรในประเทศนั้น
3. ผู้มีภูมิลำเนาอยู่ตามชายแดนที่ข้ามพรมแดนไปทำงานนอกประเทศทุกวันทำงาน
4. ผู้เดินทางไปเป็นนักเรียน นักศึกษา ที่พักอาศัยอยู่ในที่ที่จัดไว้เป็นหอพักนักเรียน นักศึกษา
5. ผู้เดินทางผ่านโดยมิได้แวะลงมาจากพาหนะ แม้จะเป็นการเดินทางเข้าอาณาเขตของประเทศใด และเป็นเวลามากกว่า 24 ชั่วโมง

2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยอย่างไร พร้อมอธิบายพอสังเขป

1. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International visitors) หมายถึง บุคคลที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยแต่ไม่ได้พำนัถาวรในประเทศไทย
2. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International tourists) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยและพำนัถในแต่ละครั้งอย่างน้อย 1 คืนแต่ไม่เกิน 60 วัน
3. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ไม่ค้างคืน (International excursionist) หมายถึงนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยโดยที่ไม่ได้ค้างคืน

3. ปัจจัยพื้นฐานใดบ้างที่นักท่องเที่ยวต้องการก่อนตัดสินใจพิจารณาก่อนเลือกสถานที่เดินทางหรือเลือกใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยว

1. ทรัพยากรท่องเที่ยว
2. โครงสร้างพื้นฐาน
3. การขนส่ง
4. การต้อนรับขับสู้
5. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ผู้ให้บริการนำเที่ยว

4. จงอธิบายความหมายการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) คือ การเดินทางท่องเที่ยวไปในต่างประเทศ โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้ในประเทศนั้น ๆ ทั้งนี้การท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างจากประเทศของตน เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างไปจากประเทศของตนและต้องผ่านกระบวนการระหว่างประเทศหลายอย่าง เช่น ศุลกากร ด้านตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น ต้องใช้ภาษาต่างประเทศและอาจจะต้องมีมัคคุเทศก์เป็นผู้นำทาง รูปแบบของการท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของการจัดนำเที่ยวใน 2 รูปแบบ คือ

1. การท่องเที่ยวขาออก (Outbound Tourism)
2. การท่องเที่ยวขาเข้า (Inbound Tourism)

5. การท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทางสามารถจัดแบ่งได้อย่างไร

สามารถจัดแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบใหญ่ คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน/การพักผ่อน
2. การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ
3. การท่องเที่ยวเพื่อความสนใจพิเศษ

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. จงอธิบายความหมายทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource)

ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource) หมายถึง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว โดยทั่วไปแล้วจะอยู่ในรูปแบบของธรรมชาติ และรูปแบบที่มนุษย์สร้างขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานที่แห่งนั้น และเป็นที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือนยังแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างไร

ก. ความสำคัญด้านจิตวิทยา คือ เป็นสิ่งดึงดูดใจให้มีการท่องเที่ยว และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ความดีใจ

ข. ความสำคัญด้านเศรษฐกิจ คือ เป็นแหล่งที่มาของรายได้ของท้องถิ่น ภาคเอกชน และ ภาครัฐ

ค. ความสำคัญด้านสังคม คือ ช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน และช่วยเปิดโลกทัศน์ ให้กับประชาชน รวมถึงการสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่

ง. ความสำคัญด้านวัฒนธรรม คือแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ สะท้อนให้เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาบรรพชน

จ. ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ซึ่งแตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่นที่เน้นการเอาทรัพยากรมาใช้ประโยชน์

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยว จำแนกประเภทได้อย่างไร

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ
2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ และศาสนสถาน
3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี
4. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทมนุษย์สร้างขึ้น
5. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและความบันเทิง

4. จงอธิบายแนวทางการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว

1) การบูรณะฟื้นฟู เป็นการช่วยเหลือและจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย ให้มีสภาพเหมือนเดิมหรือเทียบเท่าของเดิม ซึ่งกระทำได้กับทรัพยากร ดิน น้ำ ป่าไม้และทุ่งหญ้า สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี ในการบูรณะฟื้นฟูต้องคำนึงถึงสมดุลธรรมชาติของทรัพยากรอื่นด้วย เพราะการเพิ่มทรัพยากรอย่างหนึ่ง อาจมีผลเสียต่อทรัพยากรอย่างอื่นได้

2) การลดปริมาณของเสีย เพื่อลดปริมาณการใช้ทรัพยากรและลดปัญหา สิ่งแวดล้อม กระทำได้ด้วยวิธี 7 R คือ Recycle Reuse Reclaim Recover Repair Reduce และ Reject

3) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งาน ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม บางประเภทที่มีคุณสมบัติที่สามารถนำมาดัดแปลงโดยใช้แปลงโดยใช้เทคโนโลยีเข้าช่วย สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง

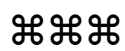
4) การนำสิ่งอื่นมาใช้ทดแทน ทรัพยากรที่มีขีดจำกัดและหมดเปลืองไป เนื่องจากการบูรณะไม่ได้และมีราคาแพง ควรจะหาทรัพยากรที่สามารถนำมาใช้ทดแทนกันได้และราคาถูกกว่าได้แก่ การนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้เพื่อให้เกิดพลังงานต่าง ๆ ในประเทศที่ขาดแคลน พลังงานเชื้อเพลิง เป็นการอนุรักษ์ป่าไม้ แร่ธาตุให้มีอายุการใช้งานได้นานยิ่งขึ้น

5. การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวมีขั้นตอนอย่างไร

1. ขั้นตอนการจัดแบ่งเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์ในทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
2. ขั้นตอนของการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านการท่องเที่ยวในแต่ละเขตของทรัพยากรท่องเที่ยว
3. ขั้นตอนของการส่งเสริมจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม เสริมในทรัพยากรท่องเที่ยว
4. ขั้นตอนของการประเมินขีดความสามารถในการรองรับของนักท่องเที่ยวแต่ละเขตพื้นที่ของทรัพยากรท่องเที่ยว
5. ขั้นตอนของการให้การศึกษาถึงผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนและผู้ประกอบการธุรกิจ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน
6. ขั้นตอนการจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการรู้
7. ขั้นตอนของการจัดหางบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวให้เพียงพอการวางแผนเป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันจากหลากหลายสาขาซึ่งเรียกว่า “สหสาขาวิชา” ทั้งนี้การวางแผนเป็นเรื่องที่เราต้องการรู้ "อนาคต" จะเกิดขึ้นเพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมให้มีความเหมาะสม สามารถรับมือกับผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

6. จงอธิบายศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถหรือความพร้อมในตัวเองของแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาปรับปรุง หรือการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งย่อมมีศักยภาพในตัวเองที่แตกต่างกัน บางแห่งมีศักยภาพสูง แต่บางแห่งอาจมีศักยภาพต่ำ ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องพิจารณาศึกษาศักยภาพ รวมถึงการวิเคราะห์ต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

แบบฝึกหัดบทที่ 6

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. จงสรุปความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยว ต้องมีการอนุรักษ์ควบคู่กันไปอย่างเหมาะสม เพื่ออนุรักษ์คนรุ่นหลัง ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการทั้งเจ้าบ้าน นักท่องเที่ยว รัฐบาล เอกชน และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ เน้นแนวทางก่อให้เกิดความยั่งยืนใน ดังนี้

1) ด้านสังคม สร้างความสามัคคีให้คนในชุมชนมีความร่วมมือเป็นอันหนึ่งเดียวกัน นอกจากนี้ ยังสร้างให้ชุมชนเกิดความ ตระหนักและภาคภูมิใจใน มรดกทางสังคมและการกลับคืนถิ่นของคนในชุมชนมากขึ้น

2) เศรษฐกิจ สร้างรายได้และสร้างอาชีพ ให้กับชาวบ้านได้โดยตรงจาก สิ่งที่ชุมชนมีหรือถือปฏิบัติอยู่ และรายได้ดังกล่าวของชุมชน สามารถนำมาจัดสรรเพื่อสร้าง สาธารณประโยชน์ให้กับชุมชน ซึ่งถือเป็นแนวทางในการลดภาระให้กับรัฐบาลได้อีกด้วย

3) สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการจัดการโดยชุมชนเองซึ่งสามารถป้องกันการเข้ามาของนายทุน ที่จะเข้ามาสร้างผลประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อชุมชน ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรธรรมชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือวิถีชีวิตอันเป็นอัตลักษณ์ชุมชนได้

2. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีความสำคัญอย่างไร

1. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากตัวนักท่องเที่ยวเองที่มีความต้องการที่จะท่องเที่ยว ทำให้มีรายได้หมุนเวียนในประเทศอย่างมากมาย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาดุลการค้าระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพมาวิธีหนึ่ง

2. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนก่อให้เกิดการจ้างงานและก่อให้เกิดกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจขึ้นมากมาย เช่น การให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว การบริการขนส่ง การประกันภัย บริษัทนำเที่ยว ร้านอาหาร ธุรกิจ โรงแรมที่พัก งานดูแลบำรุงรักษา งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะได้รับการปรับปรุงดูแลให้สะอาดและสวยงามอยู่เสมอ เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวกันมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการสร้างรายได้ของคนในท้องถิ่น

4. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องแก่คนท้องถิ่น เช่น การผลิตผลผลิตทางการเกษตร การขายอาหาร การขายของที่ระลึก การบริการที่พัก การนำเที่ยว ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างรายได้ให้กับคนท้องถิ่น

5. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนทำให้มนุษย์มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเหลือเก็บไว้ใช้อย่างยาวนาน เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม จึงไม่ทำลายธรรมชาติทรัพยากรธรรมชาติ จึงยังคงความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริงและชุมชนในท้องถิ่นก็ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นไว้ได้

3. หลักของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนประกอบด้วยหลักการที่สำคัญใดบ้าง

1. อนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอติ (using resource sustainable) หมายถึง การที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและผู้ที่มีบทบาทด้านการท่องเที่ยวต้องมีวิธีการจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมทั้งมรดกทางธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างเพียงพอหรือใช้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างประหยัด โดยคำนึงถึงต้นทุนอันเป็นคุณค่าคุณภาพของธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นกับการลดของเสีย (reducing over-consumption and waste)
3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม (maintain diversity)
4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว (integrating tourism into planning)
5. นำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น (supporting local economy)
6. การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น (involving local communities)
7. มีการประชุมกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน (consulting stakeholders and the public)
8. การพัฒนาบุคลากร (training staff)
9. การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือในการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว (marketing tourism responsibly)
10. ประเมินผล ตรวจสอบ และวิจัย (undertaking research)

4. UNWTO เสนอว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ต้องมีองค์ประกอบหลักสำคัญใดบ้าง

- 1) การจัดการพื้นที่ที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ
- 2) ตระหนักถึงกิจกรรมย่อมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 3) ด้านองค์กรชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
- 4) ประสานแผนงานนโยบายในการจัดการทุกระดับเพื่อเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน โดยต้องยึดหลักการในการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้สำเร็จตามเป้าหมายไว้

5. จงอธิบายความสำคัญของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

1. เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการพัฒนาชุมชนในรูปแบบอื่น ๆ ที่ต้องเอื้ออำนวยการเรียนรู้ต่อกัน และกัน

2. เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นส่งเสริมให้ชุมชนโดยเฉพาะคนหนุ่มสาวได้เข้าใจในคุณค่า ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณี ขอบชุมชนให้กลับฟื้นคืนสภาพได้ในระยะต่อไป

3. เพื่อก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนในชุมชน ที่เผชิญต่อผลกระทบทางการท่องเที่ยวแบบเดิม ให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการลดผลกระทบ ดังกล่าวและจัดระเบียบชุมชนให้เป็นระบบที่ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

4. เพื่อเป็นเครื่องมือการเผยแพร่ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องของวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต กับสาธารณชนภายนอกจะเห็นได้ว่าในมิติของชุมชนไม่ได้มองเรื่องราวได้เป็นเรื่องหลัก ผิดกับในระดับนโยบาย การท่องเที่ยวมักจะให้ความสำคัญเรื่องราวได้เป็นอันดับแรก หากเอาคุณค่า วิถีคิดที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญในสังคมไทยอันได้แก่ การมีน้ำใจ ความเอื้ออารี ประกอบกับการมีวิถีชีวิตที่สัมพันธ์กับธรรมชาติ ความรักในศิลปวัฒนธรรม อันเป็นทุนทางสังคมของคนไทย ก็จะทำให้การริเริ่ม และมองการท่องเที่ยวได้ถูกทิศทางยิ่งขึ้น

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 ได้แบ่งธุรกิจนำเที่ยวไว้อย่างไร

1. ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ หมายถึง การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ในจังหวัดหนึ่งจังหวัดใด และจังหวัดที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดนั้น
2. ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ หมายถึง การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ภายในราชอาณาจักรไทย
3. ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ หมายถึง การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในต่างประเทศ หรือนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดภายในประเทศ อนึ่ง ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวในประเทศด้วยก็ได้ นอกจากประเภทของบริษัทนำเที่ยวในกฎกระทรวงปี พ.ศ.2536 แล้ว สามารถแบ่งประเภทของธุรกิจบริษัทนำเที่ยวที่พบอยู่มากในลักษณะต่าง ๆ

2. ธุรกิจที่พักแรมจัดแบ่งประเภทได้อย่างไรบ้าง

1. จัดแบ่งตามสถานที่ตั้ง (Hotels Classified by Location)
2. จัดแบ่งตามขนาด (Hotels Classified by Size)
3. จัดแบ่งตามสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ (Hotels Classified by Facilities)
4. จัดแบ่งตามอัตราค่าห้องพัก (Hotels Classified by Price)
5. จัดแบ่งตามระดับการให้บริการ (Hotels Classified by Rating Services)
6. การแบ่งโดยใช้ระบบการบริหารโรงแรม
7. การแบ่งประเภทแขกเป้าหมาย (Hotels Classified by Guest Type)

3. ห้องอาหารภายในโรงแรมประกอบด้วยห้องอาหารแบบใดบ้าง

1. ห้องอาหารของโรงแรมขนาดใหญ่ (Restaurants of Large Residential Hotel)
2. ห้องอาหารที่ให้บริการแบบหรูหรา (Fine Dining Restaurant/Classical Restaurant/Full Service Restaurant)
3. ห้องอาหารของโรงแรมขนาดเล็ก (Dining Room of Smaller Residential Hotel)
4. ห้องอาหารประจำชาติ (Specialty Restaurant/Ethnic Restaurant)
5. ห้องอาหารที่ให้บริการรวดเร็ว (Coffee Shop)
6. ห้องจัดเลี้ยง (Banquet Room)
7. บาร์และเลาจน์ (Bar and Lounge)

4. ธุรกิจสินค้าที่ระลึกมีส่วนในการส่งเสริมเศรษฐกิจอย่างไร

- 1) ช่วยเพิ่มมูลค่าของวัตถุดิบในท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นเมือง สินค้าที่ระลึกส่วนใหญ่ผลิตจากวัตถุดิบที่หาได้ภายในท้องถิ่น ส่งผลให้วัตถุดิบและสินค้าหัตถกรรมพื้นเมืองที่ผลิตจากวัตถุดิบที่ราคาต่ำกลับมีมูลค่าสูงขึ้น เพราะความต้องการซื้อของนักท่องเที่ยวมากขึ้น
- 2) มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ธุรกิจสินค้าที่ระลึกจำเป็นต้องใช้แรงงานจำนวนมากทั้งในด้านการผลิต การจัดการ การจำหน่ายและการบริการสินค้า ช่วยให้เพิ่มโอกาสในการจ้างงานของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วย
- 3) ช่วยเพิ่มพูนรายได้สู่ประเทศ ปัจจุบันรายได้หลักอย่างหนึ่งของประเทศไทย คือ รายได้จากค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวซื้อสินค้าที่ระลึก

5. การขนส่งเพื่อการท่องเที่ยวมีรูปแบบที่สำคัญใดบ้าง

- 1) รูปแบบการให้บริการของการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยวในตัวเมือง
- 2) รูปแบบการให้บริการของการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยวระหว่างเมือง
- 3) รูปแบบการให้บริการของการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

6. แหล่งนันทนาการใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และช่วยดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว

1. อุทยานแห่งชาติ	2. วนอุทยาน	3. สวนพฤกษศาสตร์
4. สวนรุกขชาติ	5. สวนสาธารณะ	6. อุทยานประวัติศาสตร์
7. ธรรมชาติทางทะเลและหาดทราย		8. สวนสัตว์
9. สวนสนุก	10. สปา	11. เขาวัง
12. คาราโอเกะ	13. พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น	

7. กรมศิลปากรได้จัดแบ่งรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ตามการจัดแสดงและวัตถุประสงค์การจัดแสดงไว้อย่างไร

- 1) พิพิธภัณฑ์ศิลปะ (Museum of Arts)
 - 2) พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัย (Gallery of Contemporary Arts)
 - 3) พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา (Natural History Museum)
 - 4) พิพิธภัณฑ์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Museum)
 - 5) พิพิธภัณฑ์ทางมานุษยวิทยาและชาติพันธุ์วิทยา (Museum of Anthropology and Ethnology)
- ประกอบด้วย พิพิธภัณฑ์ชาติพันธุ์วิทยา (Ethnology Museum) พิพิธภัณฑ์ศิลปะพื้นเมือง (Institute Culture and Arts/Folk Arts Museum)
- 6) พิพิธภัณฑ์ทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี (Museum of History and Archaeology) ซึ่งสามารถแยกออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ พิพิธภัณฑ์ทางโบราณคดี (Archeological Museum) พิพิธภัณฑ์ทางประวัติศาสตร์ (Historical Museum) พิพิธภัณฑ์ประจำโบราณสถาน (Site Museum)
 - 7) พิพิธภัณฑ์ประจำเมืองหรือท้องถิ่น (Regional Museum/City Museum)
 - 8) พิพิธภัณฑ์แบบพิเศษ (Specialized Museum)
 - 9) พิพิธภัณฑ์ของมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษา (University Museum)

จิตบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. จงอธิบายลักษณะการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

1) การบริการเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ (Intangibility) การบริการเป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถจับต้องหรือสัมผัสได้เหมือนผลิตภัณฑ์ทั่วไป แต่จะแสดงออกมาในรูปของการปฏิบัติงาน ก่อนที่ผู้รับบริการจะตัดสินใจเลือกรับบริการนั้น

2) การผลิตและการบริโภคไม่สามารถแยกจากกันได้ (Inseparability) การบริการเป็นกระบวนการที่ทั้งการผลิตและการบริโภคเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน จึงทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ซึ่งแตกต่างจากการผลิตและจำหน่ายสินค้า

3) การบริการมีความแตกต่างหลากหลาย (Variability) การบริการแต่ละครั้งจะมีความแตกต่างกัน และคุณภาพของการบริการอาจเปลี่ยนแปลงไปตามผู้ให้บริการ เนื่องจากผู้ให้บริการแต่ละคนอาจมีความรู้ความสามารถและพฤติกรรมการให้บริการที่แตกต่างกัน

4) ไม่สามารถเก็บได้ (Perishability) การบริการเป็นทั้งการผลิตและการบริโภคในเวลาเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถทำการผลิตไว้ล่วงหน้าและเก็บรักษาไว้เพื่อจำหน่ายในภายหลังได้ เหมือนผลิตภัณฑ์

2. SERVICE MIND ตรงกับภาษาอังกฤษสื่อความหมายได้อย่างไร

S = Smile แปลว่า ยิ้มแย้ม

E = Enthusiasm แปลว่า ความกระตือรือร้น

R = Rapidness แปลว่า ความรวดเร็ว ครบถ้วนมีคุณภาพ

V = Value แปลว่า มีคุณค่า

I = Impression แปลว่า ความประทับใจ

C = Courtesy แปลว่า มีความสุภาพอ่อนโยน

E = Endurance แปลว่า ความอดทน เกื้ออารมณ

สำหรับคำว่า “Mind” ก็ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

M = Make Believe แปลว่า มีความเชื่อ

I = Insist แปลว่า ยืนยัน/ยอมรับ

N = Necessitate แปลว่า การให้ความสำคัญ

D = Devote แปลว่า อุทิศตน

3. องค์ประกอบใดบ้างที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

1. ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว
2. คุณภาพการบริการ
3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
4. ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม

4. คุณภาพการบริการประกอบด้วยด้านใดบ้าง

1. ด้านความน่าเชื่อถือ (R: Reliability)
2. ด้านการสร้างความมั่นใจ (A: Assurance)
3. ด้านรูปลักษณ์ทางกายภาพ (T: Tangibles)
4. ด้านการดูแลเอาใจใส่ (E: Empathy)
5. ด้านการตอบสนอง (R: Responsiveness)

5. การพัฒนามาตรฐานการบริการที่เป็นเลิศมีองค์ประกอบด้านใดบ้าง

- ด้านที่ 1 ชีตความสามารถในการบริการ (Service Capability)
- ด้านที่ 2 กระบวนการบริการ (Service Process)
- ด้านที่ 3 ผู้ให้บริการสมัยใหม่ (Modern Service Provider)
- ด้านที่ 4 ความคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking)
- ด้านที่ 5 ความรับผิดชอบ (Responsibility)
- ด้านที่ 6 ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence)
- ด้านที่ 7 บรรยากาศในการทำงาน (Working Atmosphere)

การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. จงสรุปความหมายการตลาดการท่องเที่ยว

กระบวนการวางแผนและจัดกิจกรรมนำเสนอสินค้าทางการท่องเที่ยว ต้องวิเคราะห์ถึงการแบ่งส่วนตลาด ส่วนประกอบของการตลาดท่องเที่ยว กลยุทธ์ทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และยังต้องศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เช่น แรงจูงใจ ความคาดหวัง การรับรู้ และความพึงพอใจ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด

2. การแบ่งส่วนตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พิจารณาจากเกณฑ์ใดบ้าง

1. การแบ่งส่วนตลาดตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ (Geographic Segmentation)
2. การแบ่งส่วนตลาดตามลักษณะของประชากร (Demographic Segmentation)
3. การแบ่งส่วนตลาดตามลักษณะทางจิตวิทยา (Psychographic Segmentation)

3. ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีองค์ประกอบใดบ้าง

ส่วนประสมทางการตลาดของตลาดการท่องเที่ยวมีทั้งหมด 8 อย่างด้วยกันทั้งนี้ การส่งเสริมการจัดจำหน่าย (Promotion), ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place), ผลิตภัณฑ์ (Product), ราคา (Price), สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment), กระบวนการซื้อ (Purchasing Process), การจัดรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging) และการมีส่วนร่วม (Participation)

4. กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ประกอบด้วยอะไรบ้าง

1.1 การสร้างความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive Differentiation)

- 1) ผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation)
- 2) การบริการ (Service Differentiation)
- 3) บุคลากร (Personnel Differentiation)
- 4) ภาพลักษณ์ (Image Differentiation)

1.2 กลยุทธ์และองค์ประกอบด้านผลิตภัณฑ์ (Product Strategies and Components) โดย

พิจารณาการพัฒนางค์ประกอบของผลิตภัณฑ์เป็นสำคัญ ได้แก่

- 1) ผลิตภัณฑ์หลัก (Core Product)
- 2) รูปลักษณะผลิตภัณฑ์ (Tangible Product)
- 3) ผลิตภัณฑ์ที่คาดหวัง (Expected Product)
- 4) ผลิตภัณฑ์ควบ (Augmented Product)
- 5) ศักยภาพผลิตภัณฑ์ (Potential Product)

5. วิวัฒนาการของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าทั่วไปโดยมีขั้นตอน ใดบ้าง

1. ขั้นการสำรวจ (Exploration)
2. ขั้นที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา (Involvement)
3. ขั้นการพัฒนา (Development)
4. ระยะติดตลาด (Consolidation)
5. ระยะอิมัตว์ (Stagnation)
6. ระยะเสื่อมความนิยม (Decline)
7. ระยะปรับปรุง (Rejuvenation)

6. จงอธิบายการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค 7Os

7Os ซึ่งประกอบด้วย Occupants, Objects, Objectives, Organizations, Occasions, Outlets และ Operations ดังนี้

1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึง ลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย (Occupants)
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึงสิ่งที่ผู้บริโภคซื้อ (Objects)
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the Consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึง วัตถุประสงค์ (Objectives) การซื้อ
4. ใครมีส่วนร่วมในการซื้อ (Who participates in the buying?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึงบทบาทของกลุ่มต่าง ๆ (Organizations) ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึงโอกาสในการซื้อ (Occasions)
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึงช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคจะไปทำการซื้อซึ่งนักการตลาดจะต้องศึกษาเพื่อจัดช่องทางการจัดจำหน่าย
7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึงขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operation)

เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. สารสนเทศทางการท่องเที่ยวแบ่งตามกลุ่มของผู้ใช้ แบ่งประเภทได้อย่างไร อธิบายพอสังเขป

1.1 สารสนเทศสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น สารสนเทศเกี่ยวกับจุดหมายปลายทาง แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ประเภทและราคาของสินค้าและบริการที่มีไว้บริการ กิจกรรมการท่องเที่ยว ภูมิอากาศ และภูมิประเทศของแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เป็นต้น

1.2 สารสนเทศสำหรับผู้ผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เช่น สารสนเทศของธุรกิจ ข้อมูลและประวัติลูกค้า พฤติกรรมการท่องเที่ยว ข้อมูลตัวแทนจำหน่าย คู่แข่งขัน เป็นต้น

1.3 สารสนเทศสำหรับตัวแทนจำหน่าย เช่น แนวโน้มของความต้องการของลูกค้า จุดหมายปลายทาง แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก รายการนำเที่ยว ประเภทและราคาของสินค้าและบริการที่มีไว้บริการ ภูมิอากาศและภูมิประเทศของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลผู้ผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว คู่แข่งขัน เป็นต้น

1.4 สารสนเทศสำหรับหน่วยงานวางแผนการท่องเที่ยว เช่น จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว นโยบายการท่องเที่ยว แผนพัฒนาการท่องเที่ยว แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว แนวโน้มการท่องเที่ยวโลก เป็นต้น

2. โครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประกอบด้วยอะไรบ้าง

1. รัฐบาล
2. ผู้ผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
3. ผู้ให้บริการระบบเครือข่าย

3. จงยกตัวอย่างเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการประยุกต์ใช้ในภาคธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ธุรกิจการบิน ได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างระบบจองที่นั่งด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer Reservation System) และต่อมาได้พัฒนาเป็นระบบจัดจำหน่ายแบบเบ็ดเสร็จ (Global Distribution System: GDS) ที่บูรณาการระบบการจองสินค้าและบริการทุกประเภทเข้าด้วยกันได้ เสมือนเป็นตัวกลางระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ เมื่อมีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันนี้ยังคงมีความสำคัญแต่มีการปรับปรุงไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ระบบซอฟต์แวร์ และโมบาย แอปพลิเคชัน นอกจากนี้ ธุรกิจการบินได้ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อจัดทำโปรแกรมสะสมไมล์ (Frequent Flyer Program) ที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ผู้โดยสารเกิดความภักดีต่อตราสินค้าและบริการ และกลับมาใช้บริการและพันธมิตรซ้ำ เช่น กลุ่ม Star Alliance กลุ่ม One World เป็นต้น ธุรกิจการบินยังใช้คอมพิวเตอร์ช่วยพัฒนาระบบการจัดการรายได้ (Yield Management System) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ราคาที่นั่งในแต่ละเที่ยวบินให้เกิดรายได้สูงสุด อีกทั้งการจัดทำเครื่องเช็คอินด้วยตนเองหรือโมบายแอปบนโทรศัพท์มือถือเพื่อออกบัตรขึ้นเครื่อง

ธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนนำเที่ยว ได้รับผลกระทบจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจนทำให้ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานจากสำนักงานปกติเป็นธุรกิจบนโลกอินเทอร์เน็ตหรือ Online Travel Agent (OTA) และปรับเปลี่ยนความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยวเรือสำราญ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรงโดยผ่านทางช่องทางอินเทอร์เน็ต

ธุรกิจที่พักแรม ได้รับผลกระทบและให้ความสำคัญต่อเทคโนโลยีน้อยกว่าธุรกิจอื่น แต่ปัจจุบันที่พักแรมได้นำเทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ มากขึ้นเป็นลำดับ เช่น ระบบ Property Management System ที่ใช้ในการสำรองบริการต่าง ๆ ให้แขกโรงแรมทั้งโรงแรมเดี่ยวหรือในเครือ เช่น ห้องพัก ห้องอาหาร และใช้ในการจัดการโรงแรมด้านต่าง ๆ เช่น งานบัญชี งานแม่บ้าน และบันทึกประวัติลูกค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงแรมสำหรับนักธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีมีความจำเป็นมากขึ้น เช่น ระบบล็อกห้องพักด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Locking System) เทคโนโลยีในห้องพัก (In-Room Technology) ระบบการจัดการพลังงาน (Energy Management System) การลงทะเบียนเข้าพักด้วยตนเอง (Self-Check-in Terminal) เป็นต้น

ธุรกิจภัตตาคารหรือร้านอาหาร ได้รับประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเช่นกัน ทำให้สามารถให้บริการสะดวกและรวดเร็วขึ้น เช่น ระบบการขาย ณ จุดขาย (Point-of-sale System) ระบบการจัดการเมนู (Menu Management System) และระบบการจัดการภัตตาคาร (Restaurant Management System)

ธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แหล่งท่องเที่ยว สถานบันเทิง ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ได้เปลี่ยนแปลงและใช้เทคโนโลยีช่วยในการให้บริการและการจัดการเช่นกัน รวมทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาด

ยอม ซึ่งมีสัดส่วนเป็นจำนวนมากในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่ได้รับประโยชน์จากเทคโนโลยีช่วยให้สามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศได้ในระยะไกลเช่นเดียวกับธุรกิจขนาดใหญ่ ต่างประเทศใดในระยะไกลเช่นเดียวกับธุรกิจขนาดใหญ่

4. จงอธิบายระบบการท่องเที่ยวเสมือนจริง (Virtual Reality: VR)

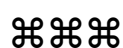
ระบบการท่องเที่ยวเสมือนจริง (Virtual Reality: VR) จำลองภาพแหล่งท่องเที่ยวแบบ 3 มิติที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ถึงความรู้สึกและประสบการณ์เสมือนได้สัมผัสกับบรรยากาศการท่องเที่ยวจริงซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์บริการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วได้

5. เว็บไซต์การท่องเที่ยวสามารถแบ่งประเภทได้อย่างไร

1. Travelogues
2. Service Providers
3. Online travel agencies
4. Fare aggregators and Meta-search engines
5. Bargain sites
6. Travel and tourism guides
7. Student travel agencies
8. Social travel website
9. Copy left travel websites

6. นวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในยุค New Normal มีอะไรบ้าง

1. เทคโนโลยีไร้สัมผัส (Contactless Tech)
2. แรงงานดิจิทัล (Digital Workforce)
3. พาสปอร์ตดิจิทัล (Digital ID)
4. แพลตฟอร์มวางแผนท่องเที่ยว (Tour Management Platforms)
5. ประสบการณ์ทางเลือก (Alternative Experiences)

บทบาทและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จดตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. ธุรกิจโรงแรมได้รับผลกระทบจากโควิด-19 อย่างไร

ธุรกิจโรงแรม เป็นอีกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 มากเช่นกัน โดยหน่วยงานวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจด้านการท่องเที่ยวและบริการ (STR) ระบุถึงรายได้ต่อห้อง (RevPAR) ในอุตสาหกรรมโรงแรมทั่วโลกลดลงเป็นตัวเลขสองหลักในเดือนมีนาคม 2563 โดยเอเชียและยุโรปลดลงมากที่สุดคือ ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 61.6 ตามลำดับ ในขณะที่อัตราการเข้าพัก (Occupancy Rate) ในยุโรปลดลงจากปกติร้อยละ 61.6 เหลือเพียงร้อยละ 26.3 และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยรายวันอยู่ที่ร้อยละ 8.1 ในเดือนมีนาคม 2563 ซึ่งลดลงมากกว่าการลดลงของอัตราการเข้าพักในเอเชียแปซิฟิกที่ลดลงจากปกติร้อยละ 59.5 เหลือเพียงร้อยละ 28.3 ในเดือนมีนาคม และมีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยรายวันอยู่ที่ร้อยละ 18 เช่นเดียวกับทวีปอเมริกาที่มีรายได้ต่อห้อง (RevPAR) จากธุรกิจโรงแรมลดลงระหว่างร้อยละ 48-59 ในเดือนมีนาคม 2563 และสำหรับสหรัฐอเมริกาอัตราการเข้าพักลดลงจากร้อยละ 42 เหลือร้อยละ 39 ในเดือนมีนาคมเช่นเดียวกัน ส่วนธุรกิจโรงแรมในทวีปแอฟริกามีรายได้ต่อห้อง (RevPAR) ลดลง ร้อยละ 55 ในเดือนมีนาคม 2563 และอัตราการเข้าพักลดลงจากร้อยละ 51.6 มาเป็นร้อยละ 31.1 โดยมีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยรายวันอยู่ที่ร้อยละ 6 ในขณะที่ประเทศในแถบตะวันออกกลาง รายได้ต่อห้อง (RevPAR) ลดลงมากถึงร้อยละ 60.8 อัตราการเข้าพักจากร้อยละ 51.5 มาเป็น ร้อยละ 36.6 และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยรายวันอยู่ที่ร้อยละ 19 เช่นเดียวกับธุรกิจการบินที่สถานการณ์ด้านการจองโรงแรมที่พัก ในเดือนเมษายนชะงักลง โดยอัตราการเข้าพักเหลือแค่ร้อยละ 11 ในยุโรป ร้อยละ 12 ในอเมริกาใต้ และอเมริกากลาง ร้อยละ 13 ในแอฟริกา ร้อยละ 25 ในสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 28 ในเอเชียและแปซิฟิก และร้อยละ 31 ในตะวันออกกลาง

2. จงยกตัวอย่างมาตรการด้านการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ ที่ถูกนำมาใช้ในช่วงโควิด-19 มา 2
มาตรการ

นโยบาย	มาตรการ
การคลัง	- การยกเว้น ผัดผ่อน และลด (สูงจนถึงร้อยละ 50) ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้กับธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เช่น ค่าธรรมเนียมการปกป้องสิ่งแวดล้อม ค่าใบอนุญาตต่าง ๆ ภาษีทางการตลาดท่องเที่ยว ค่าธรรมเนียมวีซ่า เป็นต้น - ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจแก่ SMEs ด้านการท่องเที่ยว - ส่วนลดค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคสำหรับภาคธุรกิจด้านการท่องเที่ยว - ความช่วยเหลือสำหรับสภาพคล่องทางการเงินให้กับธุรกิจนำเที่ยว
การเงิน	- สนับสนุนทางการเงินให้กับ SMEs ด้านการท่องเที่ยว เช่น สินเชื่อเฉพาะและสินเชื่อที่มีเงื่อนไขผ่อนปรน เป็นต้น - โครงการสร้างแรงจูงใจให้กับสายการบิน
การจ้างงาน และการพัฒนาทักษะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	- ลดค่าธรรมเนียมเรียกเก็บสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรของธุรกิจนำเที่ยว - สนับสนุนค่าตอบแทนสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อช่วยธุรกิจให้สามารถจ้างงานได้ต่อไป - สนับสนุนด้านการเงินสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม - สนับสนุนธุรกิจที่มีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับพนักงาน - จัดฝึกอบรมและเสริมทักษะซ้ำให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งผู้ว่างงาน - จัดให้ภาคการท่องเที่ยวได้รับการสนับสนุนด้านการจ้างงานเป็นพิเศษ จัดให้มีโปรแกรมการเสริมสร้างศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
ส่งเสริมข้อมูลทางการตลาด	- มีการจัดตั้งกลไกในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อแก้วิกฤติโควิด-19 - จัดให้มีช่องทางการสื่อสาร เช่น แพลตฟอร์มดิจิทัล และอื่น ๆ เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น - บริหารจัดการข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เพื่อจะได้เข้าใจถึงความต้องการด้านการท่องเที่ยว - มีการสำรวจ ศึกษา และการคาดการณ์ - จัดทำคู่มือคำแนะนำเกี่ยวกับสถานการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นสำหรับธุรกิจและการดำเนินการอย่างมีอาชีพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว - การวัดผลกระทบทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว - จัดแคมเปญส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น

สร้างความร่วมมือ ระหว่าง ภาครัฐและเอกชน (PPP)	- จัดตั้งกองทุนสำหรับการฟื้นฟูเพื่อลดผลกระทบในสาขาการท่องเที่ยว - จัดตั้งกองทุนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน - จัดตั้งกลไกการทำงานร่วมกันในรูปของคณะกรรมการหรือรูปแบบอื่น ๆ สำหรับให้คำปรึกษากับภาคเอกชน - จัดทำกลยุทธ์การบริหารจัดการวิกฤติ - จัดให้มีแพลตฟอร์มสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคเอกชน - สนับสนุนโปรแกรมการลงทุนให้กับภาคธุรกิจ - สนับสนุนธุรกิจด้วยการอำนวยความสะดวกทางด้านดิจิทัล
สนับสนุนการเริ่มต้นใหม่ ทางด้านการท่องเที่ยว	- จัดให้มีบัตรกำนัล (Vouchers) จ่ายเงินคืนสำหรับค่าใช้จ่ายในการถูกยกเลิกโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยวเนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 - การปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับสัญญาต่าง ๆ เพื่อปกป้องคุ้มครองทั้งลูกค้าและธุรกิจนำเที่ยว - จัดทำคู่มือและข้อแนะนำเกี่ยวกับสัญญาที่ไม่สามารถดำเนินการได้จากสถานการณ์โควิด-19 - จัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยและสุขอนามัย - การรับรองและเครื่องหมายรับรองสำหรับธุรกิจด้านการท่องเที่ยว - สร้างเส้นทางการบินที่ปลอดภัยระหว่างประเทศเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
ส่งเสริมการ ท่องเที่ยว ในประเทศ	- จัดให้มีบัตรกำนัล (Vouchers) วันหยุดสำหรับการเดินทางในประเทศ - ส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศและแคมเปญด้านการตลาด - ยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับค่าบริการของสายการบินในประเทศและค่าใช้จ่ายด้านการรักษา - ความปลอดภัยด้านการบินในประเทศและในภูมิภาค - ลงทุนร่วมกับโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวขนาดเล็กและโครงการที่ดำเนินการกับตลาดในประเทศ - สนับสนุนความคิดริเริ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ - คาดการณ์ความต้องการการท่องเที่ยวภายในประเทศ

3. จงอธิบายการใช้เกณฑ์ GSTC

1. เป็นพื้นฐานสำหรับการรับรองความยั่งยืนของแหล่ง
2. เป็นแนวทางพื้นฐานสำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการความยั่งยืนมากขึ้น
3. ช่วยให้ผู้บริโภคทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
4. ทำหน้าที่ร่วมเป็นสื่อข้อมูล เพื่อให้รับรู้จุดหมายปลายทางและแจ้งให้สาธารณชนทราบ เกี่ยวกับความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว
5. ช่วยสำหรับการรับรองและโปรแกรมระดับปลายทางอื่น ๆ ตรวจสอบให้แน่ใจว่า มาตรฐานของพวกเขาเป็นไปตามเกณฑ์พื้นฐานที่ยอมรับในวงกว้าง
6. เสนอโครงการของภาครัฐ นอกภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนา ข้อกำหนดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
7. เป็นแนวทางพื้นฐานสำหรับหน่วยงานด้านการศึกษาและการฝึกอบรม เช่น โรงเรียนและมหาวิทยาลัยด้านการท่องเที่ยว
8. แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นหรือแหล่งอื่น

4. Green Globe มีเป้าหมายหลักอย่างไร

1. เพื่อส่งเสริมให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และประชาชนในท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้นระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว และบริษัทต่าง ๆ ในกลุ่มธุรกิจทุกขนาดและทุกกลุ่มในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประโยชน์ร่วมกันที่เกิดขึ้นระหว่างการรักษาสิ่งแวดล้อมและการดำเนินธุรกิจที่ดี
4. เพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นของกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการปรับปรุงดูแลสิ่งแวดล้อมโดยผ่านสัญลักษณ์ Green Globe
5. เพื่อเป็นตัวอย่างของการปฏิบัติที่ดี และการพัฒนาผลงานที่โดดเด่นโดยการได้รับรางวัลกรีนโกลบ (Green Globe Achievement Awards)

5. มุลนิธิไปไม้เขียวมีวัตถุประสงค์ได้บ้าง

1. เพื่อผลักดันให้ธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการพัฒนามาตรฐานการดำเนินงาน และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อพัฒนามาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการและมีการพัฒนาประสิทธิภาพของเทคโนโลยี
3. เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว
4. เพื่อพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจโรงแรม และการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

6. จงอธิบายผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ

1.1 ผลกระทบด้านบวกจากการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ

- ช่วยให้เกิดรายรับเงินตราต่างประเทศ (Foreign Exchange Earning)
- ช่วยให้เกิดภาวะดุลชำระเงิน (Balance of Payment)
- ช่วยให้เกิดอาชีพใหม่ (Creating new job)
- ช่วยให้เกิดการจ้างงาน (Employment)
- ช่วยทำให้เกิดรายได้ต่อรัฐบาล (Government Receipt)
- ช่วยทำให้เกิดรายได้แก่ท้องถิ่นภายในประเทศ (Local Income)

1.2 ผลกระทบด้านลบจากการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ

- ค่าครองชีพของคนในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น (Increase of Living Expenses)
- ราคาที่ดินแพงขึ้น
- มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- ทำให้สูญเสียรายได้นอกประเทศ
- รายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นไปตามฤดูกาล

7. การท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไร

1.1 ผลกระทบทางบวกจากการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม

- เกิดการปรับปรุงและพัฒนาสภาพภูมิทัศน์และกายภาพให้ดีขึ้น
- มีการลงทุนจากภาครัฐในด้านสาธารณูปโภคเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ
- เกิดการพัฒนาพื้นที่ธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

อย่างคุ้มค่า

- เกิดการปรับปรุงแก้ไข มาตรการระเบียบตลอดจนกฎหมายต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในระยะยาว

- เกิดความตระหนักในการกำจัดของเสียประเภทต่าง อาทิ น้ำเน่า ขยะมูลฝอย โดยเฉพาะที่พักร้านอาหารที่อยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

- เกิดโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว
- การตื่นตัวจัดตั้งมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น

1.2 ผลกระทบด้านลบจากการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม

ด้านกายภาพ

- พื้นที่ธรรมชาติบางส่วนถูกทำลาย เพื่อการสร้างที่พักในแหล่งธรรมชาติ
- กิจกรรมนันทนาการบางประเภทมีผลต่อธรรมชาติ อาทิ การตั้งแคมป์ไฟ การตัดต้นไม้
- การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกอาจส่งผลกระทบต่อภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
- การท่องเที่ยวแบบทัวร์ป่า อาจส่งผลกระทบต่อธรรมชาติในแง่ดินถล่ม การบุกรุกพื้นที่ปัญหาการรุกราน

พื้นที่ธรรมชาติ

- การรบกวนธรรมชาติอันเกิดจากการไม่จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมธรรมชาติ
- เกิดการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากที่ดินในแนวทางที่ไม่เหมาะสม
- เกิดการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวบางราย

ด้านมลภาวะ

- ขยะมูลฝอยต่าง ๆ ที่เกิดจากนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่กำจัดไม่เหมาะสม ทำลายภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งกลิ่น และภาพ

- น้ำเน่าเสีย จากผู้ประกอบการต่าง ๆ อาทิ โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร ฯลฯ
- อากาศเสีย จากการก่อสร้างเนื่องมาจากการขยายตัวของแหล่งท่องเที่ยว

นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. รัฐบาลมีนโยบายการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก โดยมีดำเนินการอย่างไร

1. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน
2. ยกระดับคุณภาพตลาดชุมชน สถาบันการเงินของชุมชน สวัสดิการชุมชน สาธารณสุขชุมชน ป่าชุมชน ไม้มีค่า ท่องเที่ยวชุมชน และส่งเสริมการขยายตลาดออกสู่ต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทั้งด้านการผลิต แหล่งเงินทุน โลจิสติกส์ ข้อมูลการแลกเปลี่ยนความรู้ และความเชี่ยวชาญเพื่อต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ในการเพิ่มมูลค่าธุรกิจ พัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มให้สามารถเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตของภาค รวมถึงกำกับดูแลมาตรฐานสินค้าให้ได้มาตรฐานสากล และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนจัดสวัสดิการที่จำเป็นภายในชุมชน

2. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 มีเป้าประสงค์ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ว่าอย่างไร

- 1) การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว
- 2) การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล
- 3) การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน
- 4) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานอัตลักษณ์และวิถีไทย

3. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวสู่การปฏิบัติมีการขับเคลื่อนอย่างไร

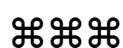
การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) สู่การปฏิบัตินั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมกันวางนโยบายการใช้ทรัพยากร และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของตน เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564) เกิดการพัฒนาขับเคลื่อน ประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาตามแผนอย่างแท้จริง โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนในแต่ละระดับ

4. การส่งเสริมและขยายขอบเขตความเชื่อมโยงและโครงสร้างพื้นฐานในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว มีแนวทางการดำเนินการอย่างไร

1. ยกระดับความเชื่อมโยงของการคมนาคมทางอากาศโดยการส่งเสริมให้เกิดตลาดการบินร่วมอาเซียน (ASAM)
2. ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวแม่น้ำรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานสำหรับเรือสำราญในพื้นที่ทะเลและแม่น้ำ
3. ปฏิบัติตามความตกลงว่าด้วยการยอมรับใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ในประเทศที่ออกโดยประเทศในกลุ่มอาเซียนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการขับขี่ยานพาหนะและการท่องเที่ยวทางบกข้ามประเทศภายในภูมิภาค
4. ส่งเสริมการพัฒนาความเชื่อมโยงทางถนนตามเส้นทางการท่องเที่ยวหลักของกลุ่มประเทศอาเซียน

5. ทิศทางยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวอาเซียนที่ยั่งยืนและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม มีการดำเนินการเชิงกลยุทธ์อย่างไรบ้าง

1. การยกระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่นภาครัฐและเอกชนในห่วงโซ่คุณค่าของการท่องเที่ยว (Tourism Value Chain)
2. การสร้างความปลอดภัยและส่งเสริม การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนการให้ความสำคัญในการดูแลและบริหาร จัดการสถานที่ท่องเที่ยวมรดก (Heritage Sites)
3. การเตรียมความพร้อมสำหรับการรักษา สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาความสามารถ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จงตอบคำถามให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. บริษัทอมาเดอุส และฟรอสต์แอนด์ซัลลิแวน จำแนกนักท่องเที่ยวในอนาคตเป็นอย่างไร

1. นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพราะความจำเป็น (Obligation Meeters)
2. นักท่องเที่ยวที่ต้องการความสะดวกสบาย (Simplicity Searchers)
3. นักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและจริยธรรมอันดี (Ethical Travelers)
4. นักท่องเที่ยวที่หารางวัลตนเองจากการทำงาน (Reward Hunters)
5. นักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง (Cultural Purists) และ นักท่องเที่ยวเพื่อสร้างความยอมรับในสังคม (Social Capital Seekers)

2. จงอธิบายแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศ

แนวโน้มท่องเที่ยวตลาดในประเทศปี 2564 คาดว่า มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยอยู่ที่ 93.30 ล้านคน-ครั้ง มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา แต่ยังต่ำกว่าเมื่อเทียบกับปี 2562 ก่อนเกิดการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 อย่างไรก็ดี จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยอาจจะขยับตัวเพิ่มขึ้นหากได้รับปัจจัยหนุนท่องเที่ยวไทย ซึ่งได้แก่ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเอกชน ในการออกมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ และแผนการตลาดที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางและเกิดการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น รวมถึงลดความยุ่งยากซับซ้อนในการเข้าร่วมและใช้สิทธิ์ของมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศ จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

3. จงอธิบายแนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย

1. การระบาดของโควิดถือเป็นการ Set zero ภาคการท่องเที่ยวไทย การฟื้นตัวในระยะถัดไปจะยั่งยืนและสามารถรองรับความผันผวนได้มากขึ้นขึ้นอยู่กับทางเลือกทางเดินที่จะออกจากวิกฤตครั้งนี้
2. ไทยควร Reposition ภาคการท่องเที่ยวใหม่ภายใต้ 2 หลักการ ได้แก่ (1) “Value over volume” approach และ (2) Diversification approach โดยเริ่มจากการต่อยอดกิจกรรมที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขันเดิม ควบคู่กับสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ ที่คาดว่าจะมีความต้องการเพิ่มขึ้น
3. อนาคตภาคการท่องเที่ยวควรเน้นขยายกลุ่ม/ความถี่ของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติในภูมิภาคให้หลากหลายขึ้นใน 3 กลุ่ม คือ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวที่ได้สัมผัสชีวิตคนท้องถิ่น และ

การท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการทำงาน เพื่อสร้างรายได้ที่มีเสถียรภาพและกระจายตัวสมดุลขึ้น

4. ตัวช่วยสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ คือ หน่วยงานและกลไกการขับเคลื่อนนโยบายของภาครัฐที่เป็นเอกภาพ โครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบคมนาคมและแพลตฟอร์มด้านการท่องเที่ยว และมาตรการสนับสนุนการปรับตัวของภาคธุรกิจ เช่น เงินทุน การปรับกฎเกณฑ์ และการ Up-skilled Reskilled แรงงาน

4. การท่องเที่ยวมูลค่าสูงมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องแบบใดบ้าง

1. การท่องเที่ยวแบบหรูหรา (Luxury Tourism)
2. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health and Wellness Tourism)
3. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism)
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)
5. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Tourism)
6. การท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ (Spiritual Tourism)

5. จงอธิบายการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism)

การท่องเที่ยวไม่ใช่แค่การคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับเท่านั้น หากแต่ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นด้วย การท่องเที่ยวในอนาคตจึงเป็นการท่องเที่ยวที่พยายามลด หรือหาทางเยียวยาผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้น ผ่านการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ ด้วยแนวคิดเรื่องความยั่งยืน และการกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวไปสู่คนทุกกลุ่ม

6. จงอธิบายความแตกต่างระหว่างการท่องเที่ยวที่มีการเคลื่อนที่ตลอดเวลาและการท่องเที่ยวที่ไม่ได้เคลื่อนที่ตลอดเวลา

1. การท่องเที่ยวที่ไม่ได้เคลื่อนที่ตลอดเวลา (Non Motion-based Tourism) เป็นการท่องเที่ยวจากจุดเริ่มต้นของการเดินทางไปยังสถานที่ปลายทาง โดยมีได้มีกิจกรรมใดประกอบ เช่น การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังเชียงใหม่ นอนพักที่โรงแรม 2 คืน แล้วจึงเดินทางกลับ

2. การท่องเที่ยวที่มีการเคลื่อนที่ตลอดเวลา (Motion-based Tourism) เป็นการท่องเที่ยวจากจุดเริ่มต้นของการเดินทางไปยังสถานที่ปลายทาง โดยมีกิจกรรมที่ถูกบรรจุไว้ในการเดินทาง เช่น การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดนครนายก โดยระหว่างทางมีกิจกรรมล่องแก่ง ขับรถ ATV แล้วจึงนอนพักที่โรงแรม จากนั้นเดินทางไปในน้ำตกที่เขื่อนขุนด่านปราการชล แล้วจึงเดินทางกลับ หรือการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดภูเก็ต เพื่อเข้าร่วมงานแข่งไตรกีฬาประจำปี เป็นต้น

